

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 26
15 de febrer de 2011

Comissió de Benestar, Família i Immigració

Presidència de l'H. Sra. Carme Capdevila i Palau

Sessió núm. 2

SUMARI

Sessió informativa

amb el conseller de Benestar Social i Família per a informar sobre els objectius i les actuacions que impulsarà el seu departament (tram. 355-00001/09) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976
(general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 2

La sessió s'obre a les sis de la tarda i dos minuts. Presideix Carme Capdevila i Palau, acompanyada del secretari, Francesc Bragulat i Bosom. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordís.

Hi són presents els diputats Lluís M. Corominas i Díaz, Gerard M. Figueras i Albà, Anna Figueras i Ibañez, Marta Llorens i Garcia, Roger Montañola i Busquets, Joan Morell i Comas, Joan Recasens i Guinot, Elena Ribera i Garijo, Montserrat Roura i Massaneda i Josep Sicart i Enguix, pel G. P. de Convergència i Unió; Eva Granados Galiano, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Caterina Mieras i Barceló i Consol Prados Martínez, pel G. P. Socialista; Rafael López i Rueda i Marisa Xandri Pujol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laura Massana Mas i Jordi Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Bosch Cuenca, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Jordi Cañas Pérez, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries i González, acompanyat de la secretària general, M. Dolors Rusinés i Bonet.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió de Benestar, Família i Immigració amb el conseller de Benestar Social i Família per a informar sobre els objectius i les actuacions que impulsarà el seu departament (tram. 355-00001/09). Conseller del Departament de Benestar Social i Família. Sessió informativa.

La presidenta

Bona tarda tingueu, a tots i a totes. S'obre la sessió.

Sessió informativa

amb el conseller de Benestar Social i Família per a informar sobre els objectius i les actuacions que impulsarà el seu departament (tram. 355-00001/09)

Permeteu-me, en primer lloc, que doni la benvinguda a l'honorable conseller de Benestar i Família en aquesta primera compareixença de la Comissió de Benestar i Immigració..., Benestar, Família i Immigració. Tanmateix, també vull donar la benvinguda a totes les persones que l'acompanyen, a la Dolors Rusinés, secretària general, així com a tot el seu equip, i a les persones en representació de les diverses entitats que també ens acompanyen avui. Però jo també voldria donar la benvinguda a tots aquells diputats i diputades..., molts d'ells repeteixen, ens coneixem, no de l'anterior legislatura, sinó de la setena, que ja formaven part d'aquesta comissió, però, també, donar la benvinguda a tots aquells que s'incorporen per primer cop.

Si els sembla, estructurariem aquesta primera comissió pactant –de fet, ho hem parlat amb el conseller i ell hi està d'acord– els temps de les intervencions de cadascú de vostès. Començaríem per la intervenció de l'honorable conseller, amb un temps màxim de tres

quarts d'hora –tres quarts d'hora–, faríem un descans de deu minuts, i *a posteriori* hi haurien les intervencions dels diferents grups parlamentaris, de major a menor, i deixariem el partit de Convergència i Unió en la intervenció final, per un temps màxim de deu minuts. I *a posteriori* faríem una rèplica, conseller –hi hem quedat–, de quinze minuts, per donar resposta a totes aquelles preguntes que sorgeixin dels diferents grups parlamentaris.

Per tant, benvinguts, de nou, doncs, a la Comissió de Benestar, Família i Immigració, i, si em permeteu, sense més demora, passo ja la paraula a l'honorable conseller senyor Josep Lluís Cleries.

**El conseller de Benestar Social i Família
(Josep Lluís Cleries i González)**

Molt bé; bona tarda. Moltes gràcies, honorable presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, membres del departament, representants d'entitats i associacions, que han tingut l'amabilitat d'acompanyar-nos en aquesta compareixença..., per mi participar, per primera vegada, com a conseller en aquesta comissió, on hi he passat set anys com a diputat, doncs, també és un motiu de..., un honor i una satisfacció, i retrobar-me amb molts de vostès, amb els quals hem compartit moltes tramitacions de lleis, d'acords, de patir, eh?, però al final també el que és important és que, d'aquestes dues legislatures anteriors, jo crec que tots plegats vam fer feina, cadascú des del lloc on li tocava, i això també és important. I, per tant, retrobar-me, si em permeten que els ho digui, entre amics i amigues, doncs, és una satisfacció.

Des dels primers dies que vaig ser nomenat conseller vaig voler sol·licitar la compareixença en aquesta comissió, perquè crec que una de les coses que volem que caracteritzi aquest Departament de Benestar Social i Família és la proximitat, el fet de donar comptes als representants del poble de Catalunya, i a aquesta comissió, doncs, és a qui li toca amb els temes de Benestar, Família i Immigració. I, per tant, doncs, nosaltres voldrem estar aquí sempre que vostès ho requereixin, i també, evidentment, a petició pròpia, perquè ens sembla que, des del diàleg, des de la voluntat de transparència, des de la proximitat, des de la voluntat del màxim consens, com vostès veuran, parlaré... –i ja ho saben tan bé com jo–, que estem en temps difícils, i si sempre és important el treball conjunt, en un moment de crisi econòmica encara més saber treballar plegats i saber consensuar. Si en tots els temes és important, evidentment, en els temes dedicats a l'atenció a les persones, encara més. Aquesta és una de les principals raons de ser i d'estar en política per a molts de nosaltres: el servei a les persones

I, per tant, doncs, en aquests moments de crisi econòmica, la voluntat de saber sumar i de saber trobar resultats. Som aquí, evidentment, també per confrontar idees; però, sobretot, som aquí també per trobar solucions. I si aquestes solucions tenen l'espectre polític més ampli possible, doncs, molt millor, perquè la societat veurà que en temes com aquests, que són tan cabdals, tan importants, per a la gent, tenim aquesta capacitat de sumar, no de restar, sinó de sumar.

Avui, aquest... I ara hi havia un periodista, m'ho deia a fora: «No parlaràs de retallades, no?». Parlarem avui del pla de legislatura, avui no venim a parlar de pressupostos, i, per tant, venim a parlar del que volem fer al llarg d'aquesta legislatura. I, d'aquí a unes setmanes, en el temps que se'ns digui, quan hi hagi l'entrada al Parlament del nou pressupost per aquest any, doncs, serà el moment de parlar de números i de veure com ajustem les diferents prioritats amb els números que tinguem. Per tant, doncs, avui venim a parlar d'eixos de legislatura, perquè és el que podem explicar, perquè és el que tenim.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

També els vull comentar una característica que volem intentar fer des del Departament de Benestar Social i Família, que és explicar la veritat, per dura que sigui –per dura que sigui. Em sembla que hem de venir aquí, i també és la responsabilitat política, a explicar les coses tal com són: no podem explicar coses que políticament poden sonar molt bé, però que després no pugem complir.

Jo, per explicar l'organigrama del departament i veure també els canvis que hi ha hagut..., posem aquí el darrer organigrama de la vuitena legislatura, eh?, i aquí hi ha tots els càrrecs també..., recordar que hi havia una part del departament actual de Benestar Social i Família, que en la legislatura passada estava al Departament de Governació i Administracions Públiques, que era la Secretaria d'Acció Ciutadana, la Direcció General d'Acció Cívica i la Direcció General de Serveis Comunitaris, que aquesta legislatura retorna d'on jo crec que no havia d'haver marxat mai, que és, doncs, al Departament de Benestar. Per què? Doncs, perquè creiem que des d'aquí es poden fer moltes polítiques socials, moltes polítiques en l'àmbit de la prevenció, moltes polítiques en els barris. I tot això forma part de la política social, no?, I, per tant, no és un element estrany.

Passem a l'organigrama d'aquesta legislatura, i així també, de passada, presentaré les persones que m'acompanyen del departament. En primer lloc, doncs, hi ha la secretària general, la Maria Dolors Rusinés; el director de serveis, en Xavier Baiget, que està per allà...; de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, la directora general, la Carmela Fortuny; de la Secretaria de la Família, en Ramon Terrassa; de la Secretaria General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, l'Anna Solés i Franch; de l'Institut Català de l'Adopció, la Núria Canal i Pubill. Després veuran que igual..., que ho hem posat amb punts, l'Agència de Migracions de Catalunya, que és una agència creada per la Llei d'acollida, però que està pendent de fer el reglament i de la posada en marxa d'aquesta agència, per tant, també hem vist que en l'anterior organigrama estava igual.

A la Direcció General per a la Immigració, que hi ha en Xavier Bosch i Garcia; després, la Direcció General de Joventut, amb en Toni Reig; l'Agència Catalana de la Joventut, amb Montserrat Suari; l'Institut Català de les Dones, amb Montserrat Gatell com a presidenta

i la Núria Balada com a directora executiva, i la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària, amb la Violant Cervera i Godia. Per tant, aquest és l'equip de persones.

I jo també voldria dir que també hi ha un altre gran equip que no surt aquí, no?, que és..., tots els que tenim la responsabilitat de passar per un departament, que és l'equip humà que hi ha en els departaments, no?, i que és un dels grans actius... –i d'això la presidenta també en pot donar fe, doncs, que és un dels grans..., la presidenta de la comissió–, que és un dels grans actius que té el departament: els funcionaris, el personal laboral, tot l'equip de persones que treballa en el departament. I, per tant, a aquests també hi vull fer referència: servidors públics que fan una bona feina.

Aleshores, aquí hi ha un resum dels alts càrrecs que hi havia a l'anterior legislatura, que eren en total catorze i en l'estructura actual són onze. Per tant, el canvi ha estat que hi ha dues secretaries sectorials menys i una direcció general menys. Una secretaria menys és la d'Infància, l'altra és la Secretaria d'Acció Ciutadana. I, de dues direccions generals, que era la d'Acció Cívica i la d'Acció Comunitària, ha quedat una direcció general. Per tant, doncs, hi ha aquesta reducció de tres alts càrrecs.

I després també hi ha hagut un canvi, que totes les secretaries sectorials que no venien determinades per llei s'han passat de secretaria a direcció general, per tornar a posar en valor les direccions generals, perquè hi havia hagut una tendència, des de feia anys, d'anar transformant les direccions generals en secretaries, i, per tant, s'ha fet aquesta opció.

I, després, en els llocs de treball eventual, passem de quinze persones eventuales a vuit. Que ara, a continuació, veurem el repartiment quin és.

Aquí hi ha la llista de persones eventuales de l'anterior legislatura i d'aquesta. En aquesta queden: cap de gabinet, cap de l'Oficina de Relacions Institucionals, cap de l'Oficina de Comunicació, cap de l'Oficina de Protocol, cap de l'Oficina de la Secretaria de la conselleria, un assessor del conseller, responsable de projectes estratègics i un assessor en matèria d'atenció a la comunitat gitana. Aquests tres assessors es nomenaran, els tres últims, en els propers dies, perquè a hores d'ara encara no estan nomenats. *(L'orador estossega.)* Perdó..., ja veuen que estic constipat, i això té els seus problemes.

L'estalvi amb el canvi en l'estructura del departament significa 690.000 euros, i és en percentatge d'estalvi respecte a alts càrrecs un 31,26 per cent.

Per una altra banda, anem a entrar pròpiament en la definició dels temes i dels trets característics del nostre departament. Quina és la missió del nostre departament? Doncs, fer de Catalunya una societat cohesionada, desenvolupant polítiques de prevenció i acció a favor de la promoció de l'autonomia personal, la inclusió social i contra la pobresa; garantint els drets socials de la ciutadania, especialment de les persones més vulnerables, i promovent la família com a estructura social bàsica, transmissora de valors. Així ma-

teix, vol comptar amb la participació dels agents socials del país i assegurar la màxima transparència de les accions. (*L'orador estossega.*) Em perdonaran que em posi un caramel a la boca, perquè, si no, veig que no..., i només veig que porto un quart d'hora... (*Rialles.*)

Quins són els pilars de la nostra manera d'entendre el funcionament del departament? Nosaltres volem dir un govern al servei de les persones. Creiem que en el centre de les polítiques socials hi ha *cada* persona, no només les persones, sinó *cada* persona. I, per tant, en política social hem de fugir molt de l'estàndard per anar més a les respostes a mida per a cada necessitat. Per tant, tenim les persones, les situacions de necessitat i el que ens preocupa, la seva autonomia personal. Per tant, la nostra política ha d'anar molt encarada a l'autonomia de les persones, no només quan parlem de la Llei de la dependència, sinó sempre; promoure l'autonomia de les persones, que vol dir que es puguin valer per si mateixes.

Nosaltres també volem fer un canvi: que es passi del subsidi a l'incentiu, que les ajudes siguin més incentivadores de la vida de la persona. I també ho diem així: volem passar dels drets socials virtuals als drets socials reals. Quan parlem de drets socials, han de ser realitzables, que la gent hi pugui accedir. Si parlem del dret a un servei residencial, el dret no és la resolució –permetin-me que ho digui així–, el dret és el llit, és l'habitació, és accedir a la plaça.

Què volem aconseguir? Consolidar l'estat del benestar. Estem en un moment de crisi econòmica, és cert, però més que mai volem consolidar l'estat del benestar i la seva sostenibilitat. No podem portar a estirar més el braç que la màniga, ni que vulguem, perquè, si generem una situació de molt dèficit, al final passarà el que està passant: que hi ha molts drets que són virtuals; que la gent, una família, té dret a cobrar una prestació, i passen els mesos i no la cobra; o una persona ha d'accedir a una plaça residencial i li diem que hi ha més d'un any de llista d'espera. I, per tant, això és el que hem de canviar. I hem de fer un sistema sostenible, però en el qual gaudim dels recursos que tenim.

Quins són els principis bàsics del nostre funcionament i que són transversals per al conjunt de direccions generals?

Doncs, per una banda, la igualtat d'oportunitats. Aquest és un gran principi, donar igualtat d'oportunitats a les persones, la inclusió social, que funcioni l'ascensor social. No estigmatitzar i que una persona quedi encallada perquè ha nascut en un determinat entorn, sinó que hi hagi igualtat d'oportunitats, inclusió social i que l'ascensor social funcioni.

Treballar per fer un sol poble, la cohesió.

Recuperar la importància de la família com a estructura social bàsica. I quan dic «família» ho dic en singular, però ho parlo amb tota la pluralitat de models familiars, perquè moltes vegades jo crec que la manera de parlar més pluralment d'una cosa és quan la dius en singular, no? Per tant, nosaltres, ajudar a tots aquests models de família que avui tenim.

El principi de viure amb dignitat al llarg de la vida. Tenim el privilegi de treballar des d'un departament com aquest des del naixement, la infància, l'adolescència, la joventut, fins que la persona es fa gran, la persona adulta i la persona gran. Per tant, que sigui una trajectòria de dignitat. I aquí tenim molta feina amb uns i altres; amb uns perquè cobren unes pensions molt baixes, amb altres perquè moltes vegades no se'ls respecta un tema tan important com els drets dels infants.

També un altre aspecte molt important és el dret a triar, que nosaltres volem que sigui un principi de la nostra actuació; que les persones i les famílies puguin accedir a aquell servei que millor s'adapti a les seves necessitats i les del seu entorn familiar.

Treballar pels drets i deures de la ciutadania, humanitzar la gestió. I aquí hi ha d'haver un treball molt gran amb els professionals, amb les entitats col·laboradores. Quan a una família se li ha de donar segons quina notícia, s'ha de dir amb estimació, amb humanitat, i això també hem d'aconseguir-ho.

Atenció i sensibilitat davant de les necessitats. Accessibilitat i proximitat. Transparència. Treball en xarxa. Recerca i innovació en l'àmbit de les polítiques socials, que sembla que això no sigui important, i ho és molt.

Desburocratitzar, posar les coses fàcils a la gent. Eficàcia i eficàcia. Cooperació i coordinació entre administracions. Aliances –ho he dit abans–, aliances especialment en l'àmbit social, en el tercer sector; també en alguns casos en el sector mercantil, però bàsicament en el tercer sector. I aquí també entrar en el que sempre hem dit: un sistema de col·laboració pluriennal, que vol dir que agafi més d'un any.

Implementar també un sistema d'informació social potent i clar. Allò que dèiem abans de la transparència: que quan vulguem explicar una cosa la puguem explicar ràpidament i fàcilment.

Estratègies transversals. Revisar i adaptar totes les normatives existents per tal de complir la convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat. Aquí hem de fer un canvi de paradigma en tota l'atenció a les persones amb discapacitat; aplicar una convenció que és molt important, perquè parla de l'autonomia, parla de la vida independent, parla d'un altre criteri diferent per atendre les persones amb discapacitat.

Treure un decret de l'acreditació d'equipaments, que també és molt transversal a diferents direccions generals. Fer models d'atenció més flexibles i adaptats a les diferents realitats territorials. Molts de nosaltres hem viatjat, de vegades anant a veure equipaments socials de diferents països d'Europa, i hem vist com es dona atenció de molta qualitat amb equipaments més senzills, menys costosos, però en canvi de gran qualitat en l'atenció. Això ho hem d'estudiar, per allò que dèiem del braç i de la màniga.

Centres d'atenció a les persones discapacitades. Fer que les valoracions i les revisions de grau s'efectuïn en un termini màxim de tres mesos. Ara tenim zones de Catalunya en què es tarden gairebé dos anys, zones

limitades de Catalunya que... Però també hi ha zones d'un any, etcètera.

Treure tota la nova normativa sobre accessibilitat, que també afecta no només el nostre departament, sinó molts altres.

Una gran prioritat d'aquesta legislatura: la lluita contra la pobresa, amb un pla d'inclusió i cohesió socials, la renda mínima d'inserció, l'aplicació de la Llei de prestacions socials.

Un pla únic, no tres o quatre, un pla únic i potent de suport i enfortiment del tercer sector, amb allò que hem dit abans de la col·laboració publicoprivada.

Implementar les clàusules socials. Que les convocatòries de les ajudes es facin al començar l'any, per facilitar tota la tramitació.

Impulsar les mesures necessàries per facilitar que les entitats del tercer sector puguin presentar-se als concursos públics en condicions d'igualtat.

Promoure, en col·laboració amb els agents socials, la formació, la innovació i la recerca en l'àmbit del benestar social. I promoure –que això és una vella aspiració de la Taula del Tercer Sector i ho hem de fer realitat–, doncs, que tingui la consideració d'agent social.

Ara anem a fer un repàs per direccions generals, per organismes. En aquest cas, primer, l'organisme gestor de la seguretat social, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. Ho explicarem amb una certa rapidesa i, en tot cas, a les preguntes de després podem concretar més.

Primer de tot, hi haurà sintonia entre la conselleria i la Direcció General de l'ICASS, anirem en el mateix sentit: gran sensibilitat per atendre les necessitats de les persones; posar les coses fàcils; promoure molt el dret a triar; agilitat en la valoració de la situació i l'elecció del recurs necessari; rigor i seguiment pel que fa a l'assignació d'ajuts i serveis, i suport a les persones, a les seves famílies i als professionals.

En aquest sentit, com a actuacions més concretes hi haurà reduir les llistes d'espera, passar d'un model espanyol de la dependència a un sistema català de la promoció de l'autonomia personal, tractant de forma diferenciada l'envelliment, la discapacitat i les malalties mentals. Creiem que tenim un sistema amb una cartera de serveis en què sembla que hàgim de donar sempre les mateixes solucions a tothom, allò que deia quan he començat: si la importància la tenen la persona i la seva situació de necessitat, depèn que hàgim de donar-li, doncs, la resposta adequada, amb un sistema més a mida.

Treballar conjuntament amb el Departament de Salut per un nou model de gestió sociosanitari i un model de salut mental. Nosaltres volem que les fronteres que tenim amb Salut no siguin fronteres que ens separin, sinó que siguin fronteres que ens facin sumar, que ens ajuntin.

Facilitar nous models més personalitzats d'atenció diürna i atenció residencial. I impulsar la recerca i la

innovació –ja ho hem dit abans també– per a totes les persones que tenen algun tipus de discapacitat.

També establir nous models d'atenció a les persones amb discapacitat. Oferir assistència personal, ajudes tècniques i serveis. Creiem que aquí cal aquest canvi en allò que dèiem de l'autonomia de les persones, i, per tant, caldrà revisar l'actual normativa sobre l'assistència personal.

Aplicar la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic d'una manera més justa i solidària. Definir l'indicador de renda de suficiència des de Catalunya. Transformar la renda mínima d'inserció i donar resposta a les situacions que hagin esdevingut cròniques. Hem de crear, creiem, per als casos crònics, un sistema de prestació més adequat als casos crònics, i, per a les persones que necessitin processos d'inserció, facilitar molt més l'acompanyament d'aquestes persones.

Aconseguir que el Govern espanyol incrementi la base reguladora de les pensions de viduitat del 52 per cent al 70 per cent. Això en realitat està aprovat de fa mesos i mesos a Madrid, eh? –hi va haver diferents formacions polítiques que estem aquí, en aquesta comissió–, es va promoure, es va aprovar, però no s'ha portat a la pràctica i ens agradaria que es portés a la pràctica, no? I aconseguir que el Govern espanyol supprimeixi el límit estatal del 25 per cent del complement que les comunitats autònomes poden aplicar a les pensions no contributives. Són dos frens també en la lluita contra la pobresa. Si mirem la pobresa avui a Catalunya, tenim que per on creix més és en la infància, però després la tenim en les persones grans, i unes serien les persones que tenen pensions més baixes, i també especialment les dones que tenen, doncs..., especialment vídues, i després hi ha un altre col·lectiu que no té res a veure amb aquest, per dir-ho així, que són les famílies monoparentals, que també és un sector on està creixent la pobresa. I, per tant, com he dit abans, que era una línia més estratègica, no només de l'ICA, sinó també de les diferents direccions generals, hi ha la lluita contra la pobresa i la inclusió social, doncs, promoure la inclusió social i un pla d'inclusió social potent.

Secretaria de Família. La família, eix vertebrador de la política social, estructura bàsica, transmissora de valors i generadora de solidaritat. Creiem que afavorir el progrés social també és afavorir la família, la promoció de la família. Cuidar les famílies és cuidar les persones. Afavorir la conciliació de la vida personal, laboral i familiar també serà un objectiu des de la Secretaria de Família. Fomentar la participació i el paper actiu de la gent gran i lluitar per la igualtat i contra la discriminació per raó d'orientació sexual.

En aquest sentit, accions concretes. Volem fer un *pack* d'informació perquè quan un infant..., a una família li neix un infant, fa una adopció, fa un acolliment, doncs, se li doni tot un *pack* d'informació de tots els recursos que estan al seu abast.

Donar suport personalitzat a les famílies i fer un seguiment de les situacions familiars per adequar els recursos a les necessitats. Proporcionar més protecció i suport a les famílies. Oferir més protecció i suport a

les famílies nombroses. Donar més protecció i suport a les famílies monoparentals. Fixin-se que ho poso en línies diferents. L'altre dia, un president d'una entitat dedicada a la família em deia –i ho va dir en castellà– que *confundía...* (*veus de fons*) *churras con merinas*, no? –vaig veure que això anava d'ovelles. Però jo no..., jo dic que s'han d'augmentar a les famílies, a les famílies nombroses, a les famílies monoparentals... No ho estem barrejant, perquè, evidentment, allò que dèiem: les necessitats són molt diferents. Per tant, que un dia diguis: «Hem d'ajudar més les famílies nombroses i les monoparentals», doncs, el que diem és això.

També augmentar els ajuts econòmics de les famílies amb un fill o filla amb discapacitat. Acabar el desplegament de la Llei 18/2003, de suport a les famílies. Reforçar el paper del Consell de la Gent Gran de Catalunya; jo crec que és un gran instrument de la gent gran i, precisament, ha de ser un gran instrument d'aquest foment de la participació, reforçant també comarca per comarca el paper dels consells consultius de la gent gran. Convocar cada quatre anys el Congrés Nacional de la Gent Gran, com a mínim. Lluitar contra el maltractament de la gent gran, posar en funcionament el Fons de garantia per impagament de pensions d'aliments i les compensatòries. Aquí, en el tema del Fons de garantia, també intentarem veure, en una reunió que tenim properament amb el ministeri, com lliguem els recursos del Fons de garantia que va crear posteriorment l'Estat, però com que ara l'Estat ens ha passat al davant, el que hauríem de veure és de quina manera que no hi hagi algú a qui vagin els dos fons i algú es quedi sense fons. Per tant, també hi hauria d'haver una coordinació, i intentarem, doncs, amb el ministeri arribar a algun acord si és possible.

Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. L'infant com a interès superior a protegir, el futur del país. Volem ser referents en el compliment de la Convenció dels drets dels infants. Optimitzar i ampliar els recursos existents. Treballar amb els infants i les seves famílies, perquè creiem que si només treballem amb els infants mai podran retornar a les seves famílies, que és l'objectiu; per tant, treballar amb uns i altres. I actuar en la protecció d'una manera ràpida i eficaç.

En aquest sentit, volem desenvolupar la Llei de drets i oportunitats de la infància i adolescència, que es va aprovar al final de la darrera legislatura, signar amb les entitats d'infància, els grups parlamentaris, etcètera, un pacte per la infància, que era un compromís que se'ns va demanar i la majoria, en aquell moment, de grups parlamentaris vam dir que estàvem a favor de fer-ho. Per tant, nosaltres promourem aquest debat de tots plegats per aconseguir-ho.

Establir programes de prevenció i atenció en aquelles zones del territori, amb un especial risc per a la infància i l'adolescència, per tant, en aquests llocs on veiem una presència de més factors de risc, actuar-hi; evidentment amb l'Administració local, que ja he dit en començar que l'aliança no és només també amb el tercer sector, sinó que hi ha d'haver un treball molt conjuntat amb les administracions locals. Fomentar i prioritzar l'acolliment en família. Elaborar un nou model d'equipament més familiar, creiem que encara

hi ha molts equipaments d'infància molt grans, i hem o de modular, que també és una manera de fer-ho, però intentar recursos més «familiars», entre cometes. Formar els educadors i educadores dels centres, molt més. I aquí hem de fer un treball amb les entitats, i especialment aquells dedicats a l'adolescència. Tenim molts problemes, moltes situacions difícils amb els adolescents que estan en centres, i aquí hem de fer un treball conjunt amb totes les entitats que gestionen equipaments, amb funcionaris i funcionàries, tots plegats, per fer una millor atenció dels adolescents. Millorar l'atenció en els casos de desemparament, i allò que dèiem de l'acompanyament a la família. Lluitar contra el maltractament infantil. Noves estratègies d'atenció per als menors estrangers no acompanyats, que també és un sector de nois i noies en què l'acompanyament en els centres, doncs, també presenta moltes dificultats i, per tant, hem de veure noves estratègies d'aquest acompanyament d'aquests nois i noies. Prevenir la vulneració dels drets dels infants en l'ús de les noves tecnologies, cada dos per tres veiem notícies en aquest àmbit i, per tant, això ens ha de preocupar, i hem de veure de quina forma ho podem treballar. I estendre les unitats convivencials d'acció educativa a partir de l'experiència pilot que s'ha realitzat, que voldrien ser aquells acolliments, dit així, entre cometes, «professionalitzats», per entendre'ns.

Institut Català de l'Adopció. Participar activament de la il·lusió de moltes persones en la construcció del seu projecte vital i familiar. La nostra prioritat, quina és? El benestar dels infants i les seves noves famílies. La família s'ha de sentir acompanyada en tot moment, procurar la proximitat en l'atenció, agilitar els processos i fer-ne seguiment. En aquest sentit, millorar la coordinació i els processos de l'institut amb les entitats acreditades, tant les ECAI, les ICIF, millorar i agilitar els circuits, reformar el procés de valoració i formació de les persones sol·licitants, millorar la coordinació amb jutjats i el Departament de Justícia.

Aquí tenim les dues modalitats d'adopció, la nacional i la internacional. És clar, allò que dèiem del realisme i ser clars. Avui una adopció nacional per a un nadó està cap als set anys d'espera. Aleshores, cada tres anys s'ha de renovar la valoració, doncs hem de dir-li a la família: «Escolti, estem a set anys.» Perquè si no, la gent, doncs, veiem com no pares de rebre cartes queixant-se, dient: «Escolti, que tarda molt!» No, és que la situació és aquesta, per la demanda que hi ha, l'espera és aquesta. Per tant, en aquests casos arreglar això. I en les internacionals, país per país, i aquí nosaltres també volem intentar aconseguir una relació bilateral més important, intentarem, a través del Ministeri d'Afers Exteriors, buscar més complicitat per poder treballar país per país directament i arribar a acords que facilitin més les adopcions. Evidentment, respectant tota la legislació que s'ha de respectar. I potenciar també el servei postadoptiu, de seguiment.

Nosaltres, hi ha una cosa, que ja la saben, perquè quan es va tramitar la Llei d'infància, ja la vaig dir, i com que sóc del sector tossut, no canvio fàcilment, jo crec que hem de recuperar, jo els demanaré la seva complicitat quan arribi el moment, que l'Institut Català de

l'Adopció recobri els acolliments, perquè la Direcció General d'Atenció a la Infància ja té molta feina, i crec que, en canvi, un institut com el de l'adopció... I he de dir que l'anterior Govern vaig veure amb satisfacció com encara està organitzat l'Institut Català de l'Adopció com si tingués l'acolliment, i em sembla fantàstic i, en aquest sentit, felicito l'anterior equip, doncs, que el mantingués, perquè crec que hem d'anar en aquesta línia, i jo els proposaré de fer-ho, quan arribi el moment, i espero que arribem a acords, sobretot per a l'atenció a les famílies.

Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària. Creiem en la força de la societat al servei de les persones, la transversalitat, la proximitat, la qualitat, l'eficiència, fer créixer el valor de la solidaritat i el de la participació, donar més suport i visibilitat al voluntariat i al tercer sector, i el civisme creiem que és un molt bon instrument al servei de les polítiques socials i de la prevenció.

Aquí destacar tot el treball que hem de fer en els barris, conjuntament amb els ajuntaments, i el paper d'una xarxa d'equipaments que també s'haurà de treballar i s'ha de treballar molt coordinadament i del bracet amb els ajuntaments i amb les entitats del territori, en aquest cas de cada barri i de cada zona.

Aquí ja parlo de quins valors promoure-ho, ho he dit abans, impulsar el Pla nacional de l'associacionisme i el voluntariat, reforçant el paper del Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat. Creiem que aquí l'Administració ha de tenir un paper de suport, d'estar al darrere i no estar al davant. Creiem que qui ha d'estar al davant són les entitats i els voluntaris. Hi ha aquell tema etern de si una llei sí, si una llei no, jo crec que n'hem de parlar, sobre voluntariat. El que és segur és que, en tot cas, ha de ser una llei de reconeixement, no una llei de control, el que ens falta ara a Catalunya, en haver-se suprimit la Llei de l'Institut Català del Voluntariat, és una llei que defineixi el que és un voluntari i quins instruments de suport hi ha. Això no ho tenim, Catalunya, l'any 91, va ser pionera i ara no en tenim. Per tant d'això n'hauem de parlar, però farem el que amb les entitats acordem, creiem que en aquest camí hem d'anar del bracet, com en tot el que fem amb associacionisme i voluntariat, i tant de bo amb tot el que puguem.

Un nou pla de formació del voluntariat de Catalunya, no creant escoles de l'Administració –jo ho deixo ben clar– sinó a través de les escoles de formació de voluntaris i voluntàries, de les entitats del tercer sector i, per tant, una col·laboració estreta, que el que ha de fer l'Administració és reconèixer la formació i res més. Bé, i ajudar econòmicament perquè es puguin fer els cursos, ja s'entén.

Treballar en el tercer sector social programes i actuacions cíviques, comunitàries i de voluntariat, i aquí, des de la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària, treballar molt els convenis plurianuals perquè ha de ser, doncs, una manera de garantir l'estabilitat de les entitats, estabilitat per a les entitats. Treballar en els equipaments cívics, crear instruments per vertebrar la comunitat, afavorir la cohesió social i el sentiment de pertinença al país. Aquí hi ha tota la xarxa:

casals cívics, hotels d'entitats, cases del mar, ludoteques, casals de gent gran, doncs, bé, fer aquest treball i, com he dit, tenint molt en compte els ajuntaments.

Potenciar les oficines de Benestar Social i Família, amb una atenció molt personalitzada, presència descentralitzada a tot el territori, agents d'orientació, d'atenció, d'informació i de gestió al servei de les persones, les entitats, i també el que volem treballar és que cada oficina sigui un element de suport i de cooperació entre administracions, Administració de la Generalitat i Administració local. Elaborar plans de desenvolupament comunitari, el que en diem barris solidaris i cohesionats, promoure l'ocupació i l'economia solidària, i aplicar i desenvolupar el Pla integral del poble gitano.

Per una altra banda, la Direcció General de Joventut. La joventut present i futur del país. Donar atenció integral i personalitzada, treballar en xarxa, prioritzar l'emancipació, formació, ocupació, habitatge. Promoure i reforçar la participació, l'associacionisme juvenil i l'educació en el lleure. Salut, educació en la prevenció, presència i lideratge internacional, actuacions en l'entorn rural. En aquest tema internacional creiem, igual que abans –i no ho he dit– en l'àmbit d'associacionisme i voluntariat, en l'àmbit juvenil, de la joventut, també hem de recuperar molt més lideratge internacional que havia tingut Catalunya i creiem que l'ha perdut.

En aquests aspectes hi hauria tot el tema d'oficines per als joves, borses d'habitatge, reorganitzar els recursos, promocionar els serveis, millorar i agilitar les relacions amb els ens locals i les entitats del sector privat. I aquí hi hauria tot el tema de polítiques de joventut, de la proximitat, tot el treball en xarxa, etcètera.

Desenvolupar la Llei de polítiques de joventut. Com veuran, totes les lleis, i si ens n'hem deixat alguna potser no és que ens l'haguem deixat, sinó com que ja portava temps aprovada no l'hem citat, però totes les que es van aprovar, especialment al final de la darrera legislatura, doncs, per fidelitat i per responsabilitat, que és el que hem de fer, complir les lleis, qui primer les ha de complir són les administracions i, per tant, desplegar les lleis.

Pla nacional de la Joventut de Catalunya. Doncs, també, i renovar-lo a partir de l'any vinent. A finals d'aquest any s'haurà de començar a elaborar el següent. Treballar conjuntament amb el Consell Nacional de la Joventut, entitats juvenils. I després en l'àmbit de Joventut, creiem que hi ha un tema més important, que em sembla que l'he citat, és tot el tema d'emancipació, per tant vol dir lluitar contra el fracàs escolar, lluitar contra l'atur juvenil, fomentar la formació ocupacional i emprenedoria, això pot ser a través, potser hi ha de ser amb el Departament d'Ensenyament, d'Empresa i Ocupació, temes de Salut, temes d'habitatge amb Territori i Sostenibilitat, i tot l'àmbit universitari amb Economia i Coneixement, per citar-ne alguns, per tant hi ha d'haver un treball molt en xarxa interdepartamental dels diferents departaments.

Agència Catalana de la Joventut. Una gestió eficaça al servei dels joves: proximitat, accessibilitat, excel·lència en la gestió i agilitat en la resposta. Aquí hi ha tot el tema del Xanascot, de la Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya, revisar les instal·lacions, pro-

moure els serveis i repensar l'oferta. Un observatori català de la joventut, molt més amb informació més sistematitzada, agilitant la transmissió i col·laboració entre departaments. Tot el tema d'ajudes, de suports, de formació, de professionals i de càrrecs electes, i potenciar un gran instrument existent, que és el carnet jove, buscant, doncs, que sigui un instrument molt més útil.

Direcció General per a la Immigració –veig que el temps se'm tira a sobre i per això vaig més de pressa. Cohesió social, un sol poble amb igualtat de drets i deures. La llengua i la cultura catalanes, punt de trobada. Promoure la igualtat des de la diferència. Integració i col·laboració del sector públic i privat. Proximitat, treball conjunt amb els ens locals, fugir del bonisme i lluitar contra el racisme. Creiem que és una manera de dir, no?, vull que hem de dir les coses, allò que dèiem, la veritat, dir les coses pel seu nom, però, evidentment també hi ha una xacra que en determinats llocs es veu, que és el racisme, que hi hem de lluitar amb tota la nostra força.

Aquí hem de desplegar les noves competències que ens atorga l'Estatut: desenvolupar el Pacte nacional per a la immigració, que creiem que és un instrument molt útil de la passada legislatura i que ens uneix a moltes forces polítiques d'aquest Parlament, i tant de bo altres s'hi sumessin per treballar plegats per la integració de les persones. Aplicar i desplegar la Llei d'acollida de persones nouvingudes, que aquest és un repte que també anirà lligat a la posada en funcionament més endavant de l'Agència de Migracions.

Desenvolupar les competències que ens corresponen per la Llei i el reglament sobre drets i llibertats dels estrangers a l'Estat espanyol i la seva integració. En aquest sentit, com que hi ha tot el tema municipal, tenim diferents reunions, però una específica de l'àmbit municipal, per veure tot el que són els certificats d'arrelament, i concretament demà passat ens veurem amb la Federació de Municipis i amb l'Associació de Municipis per veure com podem estructurar aquest tema, de manera que es tinguin en compte les administracions locals, però que també la Generalitat de Catalunya, en aquest cas, prengui la seva responsabilitat en el tema.

Fomentar la participació de les persones nouvingudes en el teixit associatiu i gestionar des de la proximitat de la realitat social municipal amb una coherència de criteri a tot el territori català. Volem destacar aquest tema perquè el que no pot ser és que cada municipi faci una cosa diferent. Pensem, a més, que el permís que doni l'Estat és un permís que no és per residir en un municipi, sinó que és un permís per residir a l'Estat espanyol i per circular per la Unió Europea. Per tant, això no pot ser una competència per veure qui és més restrictiu, sinó que hi ha d'haver uns criteris homogenis en el municipi.

Institut Català de les Dones. Volem ser, des de l'Institut Català de les Dones, un referent per a les dones de Catalunya; vetllar per la proximitat, per l'accessibilitat, per l'eficiència, fomentar les accions de la societat civil, establir complicitats amb els diferents agents socials, reforçar la coordinació interdepartamental.

Com a línies estratègiques, hi hauria estructurar de forma més eficient i racional tot el funcionament de l'insti-

tut; fer un repartiment més just i equitatiu dels recursos públics. Aquí tenim un tema molt important: prioritzar la lluita contra la violència masclista, i en aquest sentit, doncs, cal fer un treball, que estem treballant també amb el Departament d'Interior i amb altres departaments, però cito el d'Interior perquè és un dels que ha de tenir un gran protagonisme. També tot el tema de la repercussió que té aquesta violència en la infància i l'adolescència, i, per tant, veure de quina forma hi donen resposta. Com he dit, fomentar tot el treball interdepartamental i aplicar el Pla de dones de Catalunya. Desplegar tota la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista. Involucrar el conjunt d'organitzacions que treballen per promoure la igualtat. Jo crec que també l'institut ha de ser un gran instrument de treball per la igualtat entre les persones, i, per tant, aquest també és un gran objectiu de l'institut. I elaborar una base de dades única de casos de violència masclista, que veiem que és una de les mancances que hi ha, i que això, doncs, ho afavoreixi molt més.

He començat dient que aquesta legislatura s'inicia en un moment de dificultat, un moment de dificultat que ve marcat per la crisi econòmica, i és cert. I nosaltres hem dit que explicarem la veritat, explicarem les situacions tal com són; esperem trobar tota la complicitat possible en els grups parlamentaris, en aquell sentit que deia, de consens, de sumar, de treballar plegats pel benestar de les persones, de la ciutadania. I malgrat la crisi, i per dir-ho així, i malgrat tots els «malgrats», nosaltres volem treballar amb il·lusió i esperança en el benestar social i en el futur de la nostra nació.

Hi ha dificultats, sí, però si sabem sumar, si tenim aquesta actitud positiva, si tot l'actiu que té el país d'entitats, d'associacions, que n'hi ha moltes, però si n'hi ha, en l'àmbit social és on n'hi ha més, on n'hi ha hagut i han estat la punta de llança, on en moments on no hem tingut institucions pròpies, les entitats socials ja hi eren, i quan una administració no té prou agilitat, sigui la que sigui, hi ha una entitat que dona la cara de seguida. Per tant, amb tota aquesta força que tenim, amb unes administracions que hem de funcionar millor, començant per la nostra, començant pel Departament de Benestar Social i Família, i sabent que tenim uns grans actius en el país, nosaltres avui, aquí, en aquesta compareixença, també fem una crida, malgrat la crisi, a la il·lusió i a l'esperança, perquè si alguna cosa ens importa, entre altres, és, evidentment, el benestar dels homes i dones de la nostra nació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller, sobretot també perquè s'ha cenyit molt bé al temps que tenia assignat.

Hem pactat un descans de deu minuts. Sí que demano molta puntualitat: dintre de deu minuts es reprendran les intervencions dels diferents grups parlamentaris.

La sessió se suspèn a tres quarts de set del vespre i sis minuts i es reprèn a les set i nou minuts.

La presidenta

Sí, reprendríem la comissió.

Si us plau... *(Pausa.)* Bé, passàriem al torn d'intervenció dels diferents grups parlamentaris. Tal com he dit abans, aquesta intervenció s'estableix del grup major al menor, i Convergència i Unió serà qui tancarà la tanda de les intervencions.

Per tant, establim un temps d'uns deu minuts per a cada una de les intervencions. Seré generosa, però sí que demanaria que tothom es pogués, doncs, acotar al temps aquest que tenim pactat.

I tindria la paraula, doncs, la portaveu del grup del Partit dels Socialistes, la senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyors i senyores diputats, i persones de diferents entitats que avui ens acompanyen, jo, avui, i en aquests moments, m'estic estrenant com a diputada, així que espero estar a l'alçada. I també vull adreçar aquestes primeres paraules, doncs, a expressar l'honor que sento de poder representar el socialisme democràtic en aquesta cambra i també representar els milers de ciutadans que van recolzar el Partit dels Socialistes.

Jo, en primer lloc, vull oferir, per part del Grup Socialista, doncs, a la presidenta de la Mesa i als membres, la nostra col·laboració en les seves tasques, com a presidenta d'aquesta Mesa. I també adreçar-me al conseller i felicitar-lo, doncs, per la seva elecció com a conseller. Ja ho he fet en privat, i vull desitjar-li tots els encerts, perquè, al final, vostè és la persona, dins del Govern de la Generalitat de Catalunya, que és el responsable que el sistema català de protecció social continuï enfortint-se en drets, com ha passat durant les dues darreres legislatures.

Vull agrair-li també l'explicació que ha fet de l'estructura del departament, així com de les prioritats al capdavant d'aquest. Vull començar la meua intervenció, també, situant que el meu grup va facilitar la investidura del president de la Generalitat a partir d'un acord que, entre d'altres, reclamava al Govern la constitució d'un consell assessor en polítiques socials i familiars. I avui també ens hem de felicitar perquè la seva presidenta, que avui ens acompanya, també, aquí, a la sala, doncs, ha estat nomenada. I m'agradaria, doncs, preguntar-li al conseller quina és la previsió que té ell d'actuació d'aquest Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars.

Bé, també traslladar-li al conseller el nostre recolzament en el desplegament de totes les lleis que s'han aprovat en aquest Parlament. La veritat és que aquesta comissió en l'anterior legislatura va fer molta feina; que totes les lleis socials, doncs, es van aprovar amb consens, per unanimitat, i per tant jo, també, traslladar-li al conseller que tindrà el nostre recolzament si el que vol és desplegar aquestes lleis.

També dir-li que la manera que hem tingut de treballar fins ara en els governs d'esquerres ha estat amb el consens al Parlament però també amb concertació

i complicitat amb les entitats del sector. Ho hem escoltat de les seves paraules, però també li trasllado la nostra demanda que aquesta concertació social també sigui una peça clau en la construcció del nostre sistema de protecció social.

I la veritat és que el conseller Cleries no té un full en blanc, perquè tenim molts compromisos adquirits en aquesta cambra, però també amb les entitats socials. I en aquest sentit també m'agradaria escoltar en la seva intervenció, doncs, aquests compromisos que tenim amb les entitats, amb les entitats socials, amb els sindicats, amb les patronals, en aquest país; doncs, quina és, què farà amb aquests instruments.

I em refereixo per exemple... –n'han sortit alguns en la seva intervenció, però–, pel que fa a l'Acord estratègic per a la internacionalització de l'economia i la qualitat de l'ocupació. Té unes mesures, una pota social important; no n'hem sentit re en la seva intervenció. I també m'agradaria, doncs, que ens digués..., no només de l'acord estratègic, també les Trenta mesures de lluita contra la crisi han estat motiu de concertació amb al Govern d'esquerres, igual que també es va aconseguir, doncs, un consens al voltant de l'Estratègia de persones amb discapacitat, el Pacte per a l'ocupació juvenil, i, en el tema de les lleis, per exemple, la Llei de la infància, que per nosaltres també és desitjable aquest pacte de desplegament d'aquesta Llei de la infància, i que ens agradaria també saber per part del conseller què és el que vol i quines són les seves prioritats.

Bé, li deia que pot comptar amb nosaltres per enfortir els drets de ciutadania. La veritat és que el que hem sentit en la seva intervenció, doncs, ha estat una enumeració d'objectius; de molta part de la seva intervenció podríem dir que podríem trobar aquestes afirmacions en les exposicions de motius de les lleis que s'han aprovat en aquesta cambra, i per tant es fa difícil, doncs, estar en contra, bé, d'una part important del seu discurs, més que re perquè, doncs, són textos que hem aprovat en aquesta cambra.

Sí que voldria començar, perquè ha fet un repàs de l'arquitectura del departament i de la seva recomposició, amb posar en relleu, doncs, una cosa que per part del nostre grup..., i estic parlant del col·lectiu de les dones, que li ha dedicat dos minuts al final de la seva intervenció i que crec que per nosaltres és un motiu de preocupació.

Nosaltres no ens posarem en l'estructura que fa el Govern, veurem com són els resultats, però sí que estem preocupades perquè s'ha fet desaparèixer, aquest Govern ha fet desaparèixer la Direcció General d'Igualtat d'Oportunitats i també ha desaparegut el Programa de seguretat contra la violència masclista.

Nosaltres entenem que les polítiques de gènere són crítiques en aquests moments; ho són sempre perquè la situació de la dona a la societat, doncs, encara està lluny d'una igualtat efectiva, i per tant a mi m'agradaria saber, des del que entenem nosaltres que és un retrocés clar en les prioritats de les polítiques de gènere amb aquest nou Govern, com pensa el conseller Cleries, i, amb l'Institut Català de les Dones, si pensa,

doncs, adquirir totes les competències que hi havia en tots aquests programes i de quina manera es pot continuar treballant contra la precarietat del mercat laboral, la promoció de la igualtat d'oportunitats, el talent femení... Vull dir, s'han fet moltes polítiques que eren estratègiques i que eren innovadores en els anteriors governs i que ara no sabem trobar de quina manera es podrà prioritzar això en el Govern.

De la seva intervenció, que li deia abans que semblava, doncs, això, les exposicions de motius de les lleis, els objectius de les lleis que ja coneixem, a mi m'agradaria veure exactament com pensa fer tot això que ha dit que farà, perquè dir que es reduiran les llistes d'espera i que es millorarà la gestió, doncs, evidentment, estem d'acord amb aquesta afirmació, però vostè ha dit que ha vingut aquí a explicar la veritat, i vull saber quina és aquesta veritat, quina és la seva veritat sobre aquests temes concrets.

Ha parlat de la Llei de prestacions, per posar alguns exemples, eh?, parla de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya amb criteri català. Senyor Cleries, l'indicador de suficiència de renda de Catalunya està fet amb criteris catalans, està acordat en el marc de l'acord estratègic amb els sindicats i la patronal, i, justament, recull indicadors propis de Catalunya. L'indicador a nivell estatal es diu Iprem, el nostre és l'indicador de renda de suficiència. El seu programa electoral deia que l'augmentaria, doncs també voldrem saber en quin sentit.

De família ha fet repàs també, hem pogut observar algunes promeses electorals en el powerpoint que ens ha passat, ens agradaria veure, doncs, totes aquelles promeses electorals. I, per exemple, de família parlen de famílies amb nens discapacitats, però el seu programa electoral també parlava d'augment de quantitats i prestacions a les famílies. Hem sentit un globus sonda la setmana passada. No sé si en això podrà dir-nos exactament què és el que vol fer.

Ha parlat del pacte per a la infància, ha incorporat aquí les entitats, nosaltres entenem que els municipis també haurien d'estar incorporats en aquest pacte per a la infància. I pel que fa a les zones específiques d'especial risc, nosaltres també voldríem saber què és el que vol dir exactament això, perquè nosaltres el que veiem és que té a veure amb la Llei de barris que tant bons resultats ha donat en les anteriors legislatures, i així, si va en aquesta línia, podrem saber també i podrem recolzar aquesta proposta que fa.

Pel que fa al tema de joves, joves i ocupació. El president Mas en el seu discurs d'investidura va posar l'accent en la lluita contra l'atur, de fet, a reduir-lo a la meitat. No ha parlat ni una paraula de quina serà la contribució del Departament de Benestar i Família en aquesta reducció de l'atur. Especialment, vostè té el col·lectiu de joves i té dones, per tant, jo crec que si hi ha polítiques específiques, i al voltant de les polítiques socials és evident que es poden generar molts llocs de treball, també ho voldrem sentir. I també temes concrets sobre el pla del tercer sector, el Pla director del tercer sector, quines propostes i com pensa continuar una feina que ja havia fet.

Ens ha parlat d'il·lusió i d'esperances, cosa que, bé, doncs, evidentment, tenim il·lusió i ja estem esperançades, però és que així no es poden pagar les polítiques socials, i com que els consellers del Govern al qual vostè pertany han estat fent el repàs del que deixaran de fer, ens sobta una mica que vingui aquí i no vulgui abordar aquest debat.

Nosaltres volem saber quins criteris i quines orientacions polítiques té el seu departament pel que fa a la despesa i pel que fa a la inversió social, perquè nosaltres entenem que davant de la crisi econòmica hi ha d'haver més inversió social, que és el que ha passat fins ara, i, en aquest sentit, nosaltres serem bel·ligerants davant qualsevol retrocés en polítiques socials. Entenem que crisi econòmica no ha de ser igual a crisi de polítiques socials, no ho ha estat en els anteriors governs, i volem també que vostè es pronunciï sobre aquesta qüestió.

Li voldria... –no sé si em queda encara...? (Algú diu: «Un minut.») Un minut... Li voldria demanar que es comprometi explícitament amb el món local, la situació de crisi és la que és, els ajuntaments són els que estan fent front en primera línia a les situacions de crisi, i m'agradaria, doncs, escoltar-li un compromís explícit amb el món local i que no comptin amb menys recursos per fer front a la crisi. Estic parlant dels ajuts d'emergència social, de les beques menjador, de consolidar els contractes programa, d'enfortir la renda mínima d'inserció. S'ha esgotat el meu temps, continuo després.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Passaria la paraula al portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Rafa López Rueda.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Cleries, abans de tot, doncs, donar-li la benvinguda tant personal com del meu grup i les felicitacions, ja les hi vaig fer arribar al Ple del Parlament l'altre dia, també les hi vaig fer arribar personalment, però en aquesta comissió també agrair la presència de tota la gent que avui ens acompanya. Després de felicitar-lo com toca, comentar el que ens ha vingut a parlar.

Miri, jo crec que quan parlem de polítiques socials hem de tenir clares tres coses i s'han d'explicar de forma molt clara tres coses: el model de les polítiques socials, dir clarament, amb idees clares, el que volem fer i els recursos que posarem a disposició per fer-ho possible. A nosaltres hi ha aspectes del model que, ja li ho dic, ens agraden: el canvi de nom, l'hem demanat durant tota la legislatura. Això és un tema ideològic, cert, és important, ideològic, posar «família» és un tema ideològic, però resulta que amb això ens acompanya tota la societat, perquè a alguns de l'esquerra jo sé que no els agrada, però resulta que la família és la institució més valorada en aquest país. Per tant, és un tema ideològic i és un tema de sentit comú. És a dir, a molts de nosaltres que estem aquí ens valoren més per pares i mares que no pas per polítics, i, per tant, és important

que hi sigui «família». Per tant, és un tema ideològic i aquest pas per a nosaltres és molt important i el felicitem.

No ho acabem d'entendre, senyor Cleries, perquè resulta que vostè i jo portem set anys junts en aquest Parlament parlant de polítiques socials; tenim molt de passat vostè i jo, i el diputat Cleries té molt passat. Ara és conseller Cleries i el que esperem és que el conseller Cleries digui el mateix que deia el diputat Cleries durant set anys, i el diputat López té molta memòria i, per tant, li recordarà el que vostè va dir durant set anys, fins i tot en aquells anys que ja sabíem que teníem crisi econòmica. Ho dic perquè no serveixi d'excusa després i que ens digui: «No, és que no hi ha recursos», i ara entraré en el tema de recursos.

Vostè recorda quan la senyora Capdevila –que jo dic que és molt agosarada a acceptar aquesta presidència perquè segurament serà molt protagonista de molts debats i no podrà parlar, ja li ho dic, i li ho reconec públicament, i li ho reconec públicament. Recorda quan la senyora Capdevila va venir fa quatre anys, justament quatre anys, i vostè li va dir: «És inacceptable que això de Joventut, de l'Institut Català de la Dona i de les competències d'immigració siguin a Acció i Ciutadania –que és com es deia amb aquest canvi també ideològic que es va fer–, i això hauria d'estar a Presidència, perquè ha de tenir aquest caràcter transversal.» Jo celebro que després quan vostè ens ve i ens ho explica aquí li doni aquest caràcter transversal, però fixi's, el diputat Cleries deia que això havia d'anar a Presidència i el diputat López, en aquella compareixença, li va donar la raó. Què ha passat ara, senyor Cleries? Clar, ser conseller és molt més dur que ser diputat, jo li ho reconec, però el model, el model és important.

Segon punt, els recursos. Miri, jo també trobo molt agosarada la portaveu dels socialistes quan diu: «Parlin també dels recursos de què disposaran, perquè, clar, si vostè ha de parlar dels recursos...» I una prèvia, jo li agraeixo que vostè digui aquí que ve a dir la veritat, no sigui que algú sospités el contrari, el que passa és que moltes vegades, i vostè ho haurà de dir cada dia que vingui aquí perquè quan no ens ho digui sospitarem de les seves paraules... Conseller Cleries, sabem que vostè vindrà aquí i que s'esforçarà per dir la veritat, i li agraiem que digui la veritat, per tant, en això li donem la nostra fiabilitat, però, clar, el que deia, si vostè ha de venir a parlar dels recursos –que ara li diré perquè–, també ens ha de parlar de les factures que han quedat sense pagar els quatre anys anteriors.

I per això dic que la diputada socialista és molt agosarada a reclamar aquests recursos, perquè aquí havíem de començar, perquè les polítiques socials sí, són models, són idees clares però també són recursos. Jo sempre deia una cosa, i a mi m'ha agradat una cosa que vostè comentava del tema dels drets: els drets ho són o no ho són, això de fer lleis i parlar de molts drets i perquè resulta que està a la llei i està negre sobre blanc ja és un dret, això no és, i la passada legislatura ens vam passar tota la legislatura parlant dels drets subjectius, i semblava que quan en parlàvem molt tothom ho tenia, i ens ha passat, per exemple, en la Llei, mal anomenada, de la dependèn-

cia o ens ha passat en altres lleis de serveis socials, i, per tant, jo li ho agraeixo. Em preocupa quan vostè diu que hem allargat més la mà que la màniga en el tema dels drets. Això voldrà dir que el conseller Cleries està pensant a retallar alguns drets que tenim ara a les lleis? Ja li'n parlaré quan parlem d'idees clares, però parlem de recursos.

Miri, aquesta, senyor Cleries, és la intervenció més important que vostè farà en tota la legislatura, perquè avui no ens ha vingut a parlar d'un any –com bé ens vindrà a parlar dintre de poc en els pressupostos–, avui ens ha vingut a parlar de quatre anys i, per tant, de tot allò que farà en quatre anys, i ens ha comentat una *retahíla*, com es diu en castellà, una *retahíla* de bones intencions, que moltes les compartim absolutament. Qui no comparteix, doncs, lluitar contra el maltractament de la gent gran? Hi hem parlat molt en aquest Parlament, si s'ha de fer un protocol, si s'ha de fer una llei, com tenen altres països, sobretot anglosaxons, en el tema del maltractament a la gent gran. Però el més important és que vostè ens digui com es farà tot això. Perquè, una de dues, o vostè, senyor Cleries, ja sap els recursos de què disposa i no ens ho diu, amb la qual cosa ens està amagant informació, o vostè ens està dient tot el que farà sense saber realment els recursos de què disposa i, per tant, vostè, permeti'm l'expressió, és una mica temerari en aquest sentit. Per tant, els recursos són fonamentals.

Se'ns ha anunciat una retallada del 10 per cent del pressupost de la Generalitat, se'ns ha anunciat –i nosaltres li donem tot el recolzament que tinguem a les nostres mans per poder lluitar contra això– una retallada del 10 per cent de les transferències de l'Estat a la Generalitat en matèria de serveis socials. Quina serà la retallada que aplicaran en els serveis socials? I aquí vaig a la segona part, que a mi em sembla importantíssima.

Jo li demano idees molt clares en aquest sentit perquè sinó ens podem trobar, com quan sentim el tema dels drets, que hi ha, diguem-ne, informacions confoses. I jo li demano que no faci política sobretot de globus sonda, com hem vist en els últims dies, perquè quan el conseller Cleries diu en una entrevista a *La Vanguardia* –escolti, a *La Vanguardia*, un dels principals diaris d'aquest país– que potser ara ens entra el nivell 1 de la Llei d'autonomia personal i que potser primer ens hem de dedicar als grans dependents i hem de deixar altres coses per més enllà, jo hi estic d'acord, hem de pagar tota la Llei de dependència i hem de veure com ho traiem, i hem de veure la sostenibilitat del sistema, estic absolutament d'acord amb vostè, però això pot crear molta incertesa en els més de vint mil valorats que tenen aquest nivell. Això vol dir que el conseller Cleries està pensant a demanar una demora de l'aplicació de la Llei d'autonomia personal? Pensem que en tenim vint mil. I, per cert, l'altre dia a la pregunta que li vaig fer... –24.000, cert, és cert, entre vint mil i trenta mil, és cert, 24.000–, i l'altre dia quan li vaig fer aquella pregunta al Ple de Parlament, que vostè em va dir, em va contestar quan li vaig dir: «hem passat de 43.000 a 66.000 dependents, segons les dades del ministeri» –dades que vostè mateix utilitzava

quan la senyora Capdevila venia a aquest Parlament, dades que vostè mateix utilitzava–, «hem passat del gener al febrer de 43.000 i 66.000 persones» que, són les dades que ens ha donat el ministeri, 1 de febrer del 2011, de 43.000 a 66.000, i jo li preguntava, què pensa el senyor Cleries? Per descomptat que jo no li deia..., vostè em va contestar: «Jo sóc un patriota social.» Molt bé, però això no ajuda els seixanta-sis mil dependents. I quan jo li preguntava això jo ni li volia dir a vostè que tenia la culpa d'això, però el que li volia dir és que ara vostè té la responsabilitat. I, per tant, quan el senyor Cleries, aquí, el 23 de novembre del 2009, li deia a la consellera que era inacceptable que n'hi hagués 43.000 –utilitzant les dades del ministeri–, 43.000 persones que estaven valorades i que no rebien la prestació o el servei, jo li pregunto què farà ara el conseller Cleries.

I això és el que esperàvem avui. Jo ja sé que vostè ha d'aplicar la Llei de serveis socials, jo ja sé que vostè ha d'aplicar la Llei d'autonomia personal, ja ho sabem, no he acabat d'entendre això de pràcticament... No és el mateix, però, desespanyolitzar la Llei de la dependència, el que hem de fer és complir les lleis, no hi posem nacionalitats, complim les lleis, perquè la gent ho està esperant. I, per tant, aquesta és la pregunta que es fa molta gent.

O quan algú des del seu departament diu que «això de les ajudes a les famílies...» Fixi's, el que vostè ha gastat de defensa, de l'augment, de la necessitat d'augment, perquè hem passat quatre anys sense que augmentessin les ajudes a les famílies... Quan algú des del seu departament diu: «És que això de les ajudes a zero-sis les hem de revisar i hem de deixar el caràcter universal.» Fixi's, i en els drets universals que havíem assolit, drets subjectius, ara els hem de deixar... I el conseller Cleries calla. Això què vol dir? Per això jo li dic: és important que avui ens aclareixi això, no podem anar, senyor Cleries, amb polítiques de globus sonda.

Un prec. A mi m'ha agradat molt, i li dic «molt», i nosaltres n'hem recolzat algunes i no n'hem recolzat d'altres, que vostè ens comentí que les lleis que s'han aprovat, sigui amb el seu suport o no sigui amb el seu suport, les complirà, perquè en el que no podem caure és en la lentitud que hem tingut durant set anys, no hi podem caure: Llei de joventut, set anys per fer-la –set anys per fer-la–, altres lleis, lleis, per exemple, de recolzament a les famílies que no s'han desplegat, però, clar... Llei de la infància, també set anys per fer-la, però, clar...! Codi d'accessibilitat, quan el tindrem?

Per tant, el que necessitem, senyor Cleries, no només són bones intencions, és saber que aquestes bones intencions van acompanyades de recursos, i per tant ens ha de dir quin és el recurs, si ho sap, amb quins recursos compta, com farà el que vol fer, perquè dir que necessitem una atenció més personalitzada, jo li asseguro que dir això és molt fàcil, però després ens hem de posar d'acord amb els municipis, després s'ha de posar d'acord el conseller de Benestar i Família amb el conseller de Salut o sanitat –no sé si l'han canviat, aquest, també–, s'hi ha de posar amb Ensenyament, perquè, per exemple, quan parlem de l'àmbit de la discapacitat,

també és una responsabilitat a l'hora d'implementar l'escola inclusiva, i, per tant, hem de posar molts departaments d'acord. Per tant, està molt bé dir-ho, però ens han de dir com ho faran.

I sobretot, calendari –i amb això acabo, senyora presidenta–, calendari. Perquè en les polítiques socials, senyor Cleries, i vostè ho sap molt bé, hi ha hagut molt bones intencions, però poc pressupost i poc rigor a l'hora d'aplicar-les. I vostè sap que les polítiques socials van dirigides moltes vegades a gent que ni pot esperar ni té per què esperar, perquè té un dret que se li ha d'aplicar.

Gràcies, senyor conseller, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Jordi Miralles, portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, presidenta. Senyor conseller, felicitats. Ja li vaig fer arribar les felicitacions; ara vull fer-ho públicament. I també felicitar l'equip que l'acompanya, i també, doncs, agrair la presència de les entitats que avui estan aquí, en la seva compareixença.

Bé, a banda de la felicitació, m'agradaria que es pogués curar ràpidament el refredat, perquè, encara que no hagués vingut refredat, no ens hauria convençut la seva compareixença. No és que no ho hagi explicat bé, no és que el refredat hagi eclipsat el contingut de la seva compareixença: és que ens ha donat la impressió que estava més en una continuïtat del debat de campanya electoral, que aquest era una mena de powerpoint que vostè podia oferir a una reunió d'alguna seu de Convergència i Unió en campanya electoral: «Això és el que farem! Això és el que farem! Això és el que farem!» Bé, del que farem a la inconcreció..., vostè no ho ha fet. Ha estat el discurs de la inconcreció, és a dir, popularment, el fum. El fum d'una compareixença que ens recorda més, ho tornem a dir, un debat de campanya electoral que de govern.

Perquè vostè, que ha tingut responsabilitats de govern, sap que governar vol dir programes, prioritització, terminis i recursos. I d'això, res: ni prioritització, ni terminis ni recursos. Ah, sí! Ha començat parlant: «Constatem que hi ha una crisi», obvi, i segurament tots tenim, uns més que altres, els suports aquí i les polítiques fetes anys enrere de la crisi que estem vivint i les seves conseqüències. I ha dit al final: «Catalans i catalanes, il·lusió i esperança.» Bé, entre constatar la crisi i la crida a la il·lusió i a l'esperança, ens dóna la impressió, conseller Cleries, que a vostè li fa cosa ensenyar la tisora –li fa cosa ensenyar la tisora. És un conseller que ha estat més prudent que altres, de les polítiques socials a hores d'ara, però a vostè li fa cosa ensenyar la tisora. El conseller de Salut ho fa de manera obscena, recurrent i obscena; la consellera d'educació ho fa de manera escandalosa, i crec que a vostè li fa cosa ensenyar la tisora.

Perquè, clar, vostè està al capdavant d'un departament al qual han canviat el nom, i el nom fa la cosa –el nom fa la cosa–, de Benestar i Família. La part de família vostè ha intentat justificar-la des de la singularitat... (*Veus de fons.*) No, no, és que vostès en el seu cap, en la seva manera d'entendre la política, quan es legisla o quan legislaven, pensen en singular. No passa re; tenim models diferents. No ho intentin justificar; tenim models diferents. Per tant, és família, en singular. Perquè és ideològic, és veritat, ho compartim. Ho compartim, que és ideològic.

I el tema de benestar social..., senyor Cleries, creu vostè, que s'asseu en el mateix Govern, encara que no sigui ensenyant la tisora, que les decisions que estan prenent des del Departament de Salut i d'educació, els anuncis, això ens farà estar més bé, més benestar social? O això ens genera *malestar* social? Quines conseqüències tindrà en les retallades en centres públics? Quines conseqüències tindrà en les retallades en els treballadors i serveis públics? O és que això no afecta el benestar social? I aquelles coses que vostè ha obviat en gran mesura, de les relacions interdepartamentals, excepte en dos programes que ha anunciat, en departaments clau per al benestar social, com són Salut i Educació?

Ho tornem a dir: estarem molt amatents, perquè vostè almenys en algun globus sonda va ensenyar la poteta, però no ha ensenyat la tisora. I estarem molt amatents a les conseqüències de les retallades d'un govern que parla, que fa powerpoints teòrics del que han de ser la il·lusió i l'esperança, però que, mesura que coneixem, mesura que coneixem, va a un canvi de model.

Ho va anunciar de manera claríssima el conseller d'Economia al Ple de la setmana passada, un conseller que s'asseu al mateix Consell de Govern que vostè: «Hem de passar de la universalització a les necessitats», aquest és el model. La paraula «universal» no ha existit en la seva compareixença. Tenen un model diferent, és cert, ho discutíem quan vostès estaven a l'oposició: nosaltres, drets universals, igualtat d'oportunitats, autonomia de les persones; vostès, aprimar el sector públic, mercantilització i assistencialisme. I després hi posen fum, bones paraules, però no prioritzen, no posen terminis, no defineixen recursos.

Bé, al costat d'això, algunes contradiccions que vull constatar, i després algunes preguntes que li voldria fer.

Bé, diu que en matèria de violència contra les dones –que també, la part final de la seva intervenció...– hauran de posar-s'hi, perquè és molt important el paper que juga Interior en els programes contra la violència masclista. Però si Interior se l'ha carregat! Si se l'ha carregat! Aleshores, com pot vostè plantejar que hauran de tenir un treball en comú, quan el programa de seguiment contra la violència masclista l'han liquidat?

El tema dels ajuntaments, ni de puntetes! Alguna cosa a immigració, ha dit sobre el món local... En la resta de les polítiques no ha anomenat... (*Veus de fons.*) No, si està escrit, gravat, el que ha dit. Dues vegades, ha citat el món local.

Polítiques interdepartamentals, en què cada vegada, quan estaven a l'oposició, insistien: «Vostès fan polítiques que estan molt compartimentades, han de fer polítiques més transversals...» Molt bé, dues polítiques transversals que han degradat a nivell de responsabilitat –no les persones, dic el nivell de responsabilitat–: immigració, de secretaria general a direcció general; joventut, de secretaria general a direcció general. És rebaixar les possibilitats d'unes secretaries de fer treballs interdepartamentals.

Anem a immigració. Bé, vostè, també assumint aquest rol de campanya electoral, posa en un document del Govern el «bonisme», encara que ho posi en cursiva. Què vol dir? Que n'hi ha altres que fan «malisme», si uns fan «bonisme»? A què es refereix –a què es refereix? «Bonisme» si hi ha «malisme»? Hi ha «malisme» en les polítiques d'immigració? Volem saber si el seu departament, quan algun ajuntament prengui algunes decisions que van en contra de la igualtat d'oportunitats, vostès compareixeran. Faran alguna gestió, com va passar amb l'Ajuntament de Vic? Ho faran?

Vostès, que no van voler signar –una altra pregunta que els fem– a les anteriors eleccions al Parlament de Catalunya... –el punt 42, diu que van promoure, el pacte nacional, el punt 42 del pacte...–, instaran que els partits polítics signem, ara que vénen les municipals, un acord per no fer mal ús del fet migratori al nostre país? A les catalanes s'hi van negar.

I vull acabar amb quatre preguntes. Calendari de la llei d'infància. Què passa amb el pacte nacional de la joventut? Pensen tenir complicitats amb una de les mesures més significatives dels canvis que hi han hagut als barris del nostre país, que és la Llei de barris? Les retallades anunciades a les ofertes públiques d'ocupació i les retallades possibles de temporals de l'Administració tindran efectes en el seu departament? Perquè ha explicat una part de l'organigrama. Quins efectes pot tenir en la qualitat dels serveis, aquesta política de retallades?

I per últim, home, quan ve a parlar de pensions, estan molt bé aquestes propostes que apunten a la pàgina 12, que diuen: «Aconseguir que el Govern espanyol incrementi la base reguladora de pensions de viduïtat del 52 al 70, i també el límit estatal del 25 per cent.» Home, si vostès són els que han contribuït que amb el Pacte de Toledo es passi de 65 a 67! I per què no han introduït aquestes mesures, que podrien condicionar el debat en el Congrés? No, no; no estan introduïdes. Vostè diu «aconseguir» –«aconseguir». No ho han aconseguit. Això s'ha d'aconseguir des del Congrés dels Diputats. I aquí, com bé deia, un powerpoint de campanya electoral sense concreció, sense prioritzar, sense terminis i sense recursos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Passaria la paraula al portaveu, en aquest cas *de facto*, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, en tot cas, en primer lloc voldria felicitar-lo a vostè..., vaig tenir l'oportunitat de fer-ho personalment, però felicitar-lo a vostè i a la resta de membres del departament per la seva nova responsabilitat. Lògicament, li desitgem el màxim d'encert possible, perquè el seu encert, lògicament, repercutirà en els ciutadans i ciutadanes d'aquest país, i en aquest sentit, ho repeteixo, és el que desitgem.

Voldríem començar amb un prec, un prec que la veritat és que ens ha preocupat, d'aquests primers dies de vostè al capdavant de la conselleria. Perquè, resseguint tant les notes de premsa del departament com algunes de les declaracions que vostè ha fet –em refereixo, per exemple, a les declaracions que va fer quan es va presentar la nova directora dels Serveis Territorials de Tarragona, si no vaig equivocat, o algun altre cas–, hem tingut la percepció, ho repeteixo, sentint algunes declaracions seves, que vostè estava més en el paper de cap, de portaveu de l'oposició en temes de benestar i immigració, que no pas de conseller. I nosaltres li volem demanar que faci de conseller; que no destini el temps, que no esmerci el temps a mirar el retrovisor; ja sé que vostè ara va en cotxe oficial i no va en cotxe particular, però sobretot que no destini el temps a mirar el retrovisor, encara que sigui anant a vuitanta quilòmetres o a velocitat variable, com vostès a hores d'ara volen intentar, diguem-ne, vendre a la ciutadania (*remor de veus*), al capdavant, doncs, per intentar vendre el que és una rebaixa dels seus plantejaments electorals. Sobretot, no miri el retrovisor. Perquè els ciutadans i ciutadanes d'aquest país l'han escollit a vostè perquè parli del futur, perquè expliqui què vol fer pel futur del país, i no perquè introdueixi debats que, ho repeteixo, estava molt bé que els fes vostè quan estava de portaveu del seu grup parlamentari, però que a hores d'ara no tenen sentit. Si vol, fem un dia una sessió monogràfica per parlar del balanç dels últims set anys de l'anterior equip de govern, però, en tot cas, ho repeteixo, la seva funció principal entenem que ha de ser a partir d'ara parlar del futur. Nosaltres intentarem fer-ho, intentarem parlar del futur i de les seves propostes.

I intentarem fer-ho i voldria articular la meua exposició a partir d'un document que m'imagino que vostès consideraran que és un document important. Avui vostè el que havia de fer és venir aquí i explicar-nos de quina forma es concretava la translació d'un programa electoral, en aquest cas de Convergència i Unió –el que tinc aquí al davant–, en un programa de govern. En definitiva, veure de quina forma allò que vostès varen prometre al conjunt de ciutadans i ciutadanes fa escassament poques setmanes es tradueix en les seves accions.

I val a dir que hem tingut una percepció –i en aquest sentit coincideixo amb alguna valoració antecedent– de poca concreció, de molt poca concreció. Concreció inexistente pràcticament en temes espinosos: vostè no ens ha dit on pensava aplicar aquesta «famosa» retallada... Això sí, ens ha explicat la retallada en temes de càrrecs; en tot cas, haurem de veure al final de la le-

gislatura de quina forma es tradueix, perquè ja sabem quin era el criteri anteriorment, no en càrrecs eventuais, però, en canvi, sí fiquem-los per una altra via. Però, en tot cas, ho repeteixo, no ens ha explicat vostè en cap moment de quina forma pensa aplicar aquesta retallada que ha anunciat el senyor Artur Mas, i en què altres consellers estan sent bastant més agosarats.

Vostè ha deixat anar algun globus sonda; paradoxalment ha deixat anar un globus sonda en un dels temes que, ves per on, havien estat precisament emblemàtics per part de la federació de Convergència i Unió, que és el tema d'ajuts a les famílies. Si hi havia hagut un tema en el qual la federació de Convergència i Unió havia estat realment belligerant, havia estat el tema d'ajuts a les famílies; belligerant amb el tema dels retards i belligerant amb molts increments. I resulta que comença a sortir o comença a aparèixer un globus sonda que ens parla en el sentit que vostès ho volen replantejar, volen replantejar la seva universalitat, etcètera.

Però cenyim-nos al que és el seu programa electoral. Vostè ha comentat o ha deixat de comentar algunes coses que en el seu programa electoral apareixien i que vostè no ha dit. La primera d'elles. Què deia el seu programa electoral? Pàgina 13: «Incrementarem els ajuts a les famílies amb infants, tant des del punt de vista de la quantitat de la prestació econòmica» –estic llegint textualment el que deien vostès– «com dels anys durant els quals es té dret a percebre'ls. Les famílies amb un infant amb discapacitat equipararan l'ajuda a les famílies nombroses o monoparentals. A partir del tercer fill o filla, els ajuts tindran una dotació posterior.» D'això, res de res. L'única referència que vostè ha fet ha estat el tema de les famílies amb un infant amb discapacitat; de la resta, res de res.

I podríem trobar-nos amb la paradoxa que, ara que hem recuperat el titular de «benestar i família»..., del qual, francament, no en voldria fer, diguem-ne, bandera, perquè vostès van estar governant durant vint-i-tres anys el Govern de la Generalitat i durant bona part d'aquest temps el departament no es va anomenar Departament de Benestar i Família; però ens podríem trobar, ho repeteixo, amb la paradoxa que, ara que tenim el titular, el buidem de contingut. Home, si hem de triar, jo m'estimo més, més que l'embocall, el contingut. I, per tant, estaria bé que vostè en la seva intervenció posterior ens aclarís, jo crec que per a tothom, per al conjunt de la ciutadania, què té previst fer amb els ajuts per a les famílies. Els vol mantenir? Els vol retallar? Vol continuar perjudicant, com acostuma a succeir moltes vegades, les classes mitjanes d'aquest país? Quins criteris vol establir, si vol introduir algun criteri en funció de la distribució de la renda? En definitiva, voldríem que ens aclarís vostè què pensa fer en aquest aspecte.

Tampoc ha comentat un altre aspecte, i em refereixo al primer capítol, aquest d'oblits; un altre element que apareixia també en el seu programa electoral: «Implantarem el servei d'assistent personal en tots els casos en què faciliti un projecte de vida.» Res de res en la seva intervenció en aquesta matèria.

Tampoc ha parlat d'altres temes que per nosaltres són importants i que fan referència al tercer sector. «Treballarem per a la reducció de l'IVA que s'aplica a determinats serveis socials que reben les persones dependents, promourem la gestió des de la Generalitat del Catalunya del 0,7 per cent de l'IRPF.» Això apareix en el seu programa electoral; no és el programa electoral ni d'Esquerra Republicana ni de cap altre grup, el seu programa electoral. I a això avui, vostè, no hi ha fet cap referència. I en aquest darrer cas podríem dir: «Bé, com que és un tema que són competències de l'Estat, nosaltres no hi entrem.» Però, en canvi, sí que ha entrat vostè en la seva intervenció en altres aspectes que fan referència a competències de l'Estat.

Vostè, per tant, aspectes que eren fonamentals del seu programa electoral els oblida. I, ho repeteixo, volem saber si els oblida de forma deliberada, si això ja no són prioritats per al seu Govern, i, en cas que ho siguin, de quina forma es pensen concretar.

En el seu programa també hi hem trobat a faltar..., francament, hi hem trobat a faltar novetats. Vostè ens ha venut aquí o ens ha començat a fer aparèixer temes que ja formaven part de l'agenda des de feia bastant de temps, i alguns d'ells estaven aprovats. Per exemple, el pla per a l'eradicació de la violència contra la gent gran. O sigui, el pla pilot que existia, un pla pilot, l'anterior Govern el va treballar i era un plantejament que hi havia al damunt de la taula.

Ens comentava: «És que seré» –i em sembla que ho diria textualment com ho ha dit vostè– «fidel a les lleis.» Home, només faltaria! Però només per coherent, no només per una qüestió que les lleis hi són per complir-les, és que per una qüestió fonamental, i és que vostè les va aprovar. Totes i cadascuna de les lleis que es varen aprovar en matèria de serveis socials..., no podríem dir el mateix en el cas del Partit Popular, perquè no va aprovar la llei d'acollida, si no vaig errat, però totes i cadascuna de les lleis de serveis socials que van aprovar-se en l'anterior legislatura van tenir el suport del seu grup parlamentari. Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, Llei de serveis socials, Llei per a l'eradicació de la violència masclista, Llei d'acollida..., totes i cadascuna d'aquestes lleis van tenir el suport del seu grup parlamentari. I, per tant, el mínim que esperem no només és que ens digui que serà fidel a les lleis –m'estimo més que sigui fidel al país que no pas a les lleis, francament–, sinó que ens digui de quina forma les pensa aplicar. Vostè, per exemple, no ens ha dit de quina forma pensa aplicar la llei d'acollida, una llei fonamental; una llei que no només crea aquesta Agència de Migracions, que m'alegro que la respecti, sinó que desenvolupa un servei universal d'acollida en el territori. I en aquests moments en els quals tenim problemes seriosos d'integració en part del territori ens sembla que és fonamental no només saber de quina forma el nou conseller vol aplicar aquesta llei sinó quins recursos vostè destinarà precisament al tema de la immigració.

Ja li avanço una qüestió: nosaltres no farem bandera –no farem bandera; la qual cosa no vol dir que no en parlem– de la immigració. No ho farem. I li dic una

altra cosa, a més a més: avui mateix hem entrat en aquesta cambra parlamentària una proposta de resolució que recull allò que no va ser possible de signar en l'anterior legislatura, que és un acord de tots els grups polítics d'aquesta cambra –i espero que hi siguem tots plegats– per tal que en les properes eleccions municipals no s'utilitzi de forma demagògica el tema de la immigració. Ho repeteixo, que no vol dir que no en puguem parlar; en podem parlar tantes vegades com sigui possible, només faltaria!, però el que sí que dic és que seria nefast i perjudicaria segurament els ciutadans i ciutadanes d'aquest país, perjudicaria la imatge en definitiva del país, que estiguéssim manipulant, utilitzant la immigració per a fins electoralistes. I, per tant, ho repeteixo, nosaltres presentarem, hem presentat avui aquesta proposta de resolució. I espero que el seu grup parlamentari s'hi pugui afegir. Ho reitero.

I vaig acabant. La veritat és que la percepció que tenim avui és que vostè ens ha deixat anar aquí un missatge de bones intencions, però amb poca concreció. I, ho repeteixo, a vostè ja no li val el discurs que utilitzava fa quatre mesos. Avui ha de concretar, avui ens ha d'explicar què vol fer, avui ens ha d'explicar com vol desenvolupar drets, com vol garantir el compliment de les lleis, com vol fer avançar aquest país i quines novetats pensa introduir en matèria de serveis socials, què pensa fer en matèria de dones –pràcticament vostè no ha parlat d'un tema essencial per nosaltres, que és la igualtat de gènere en aquest país–, què pensa fer en tema d'infància, mesures concretes. Sobretot, ho repeteixo, dir-nos de forma molt clara quina serà la retallada que vostè efectuarà en el pressupost i quines àrees afectarà.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Passo la paraula al portaveu del Subgrup Parlamentari Ciutadans, el senyor Jordi Cañas. Senyor Jordi...

Jordi Cañas Pérez

Buenas tardes, presidenta de la Mesa, honorable *con-seller*, miembros de la Mesa, diputados, diputadas y miembros de asociaciones y entidades presentes en esta comisión. Le hemos escuchado hacer una exposición llena de buenas intenciones, de cierto buenismo –sin cursiva, ¿eh?, casi con mayúsculas–, de cierto buenismo. Nos ha explicado usted qué es lo que quiere hacer; lo que pasa es que le han faltado dos pequeños detalles, que son cómo, cuándo, y un tercero, que quizás es el más importante, que es con qué recursos.

Porque evidentemente la ilusión y la esperanza son unas palabras francamente bonitas pero no suelen ser suficientes ni para pagar nóminas, ni para pagar planes, ni para pagar ayudas. Podríamos confiar en la fe. No sé si el tema de la familia viene un poco..., la inclusión del término «i família» a Benestar Social viene derivado por las creencias religiosas, pero yo que la fe no la practico habitualmente sigo pensando que el milagro de los panes y los peces es complicado. Entonces,

con ilusión, esperanza y fe no es suficiente; se necesitan recursos. Y sobre todo se necesitan recursos porque usted ha utilizado, en una especie de breve diccionario de buenas intenciones, algunos verbos que requieren fundamentalmente de recursos. Por ejemplo, incrementar, desarrollar, extender, mejorar, potenciar y especialmente dar.

Es posible que con menos recursos se puedan dar más servicios, pero todo tiene un límite. La capacidad de optimizar recursos públicos..., yo estoy convencido de que ustedes van a aplicarse de una forma especialmente atenta y cuidadosa, pero estoy convencido de que se van a necesitar recursos, por ejemplo, si se obtiene la capacidad o la eliminación del tope del 25 por ciento de la contribución de las pensiones no contributivas –supongo que será para aumentarlo, ¿no?, entiendo. Supongo que se necesitarán más recursos si se quieren dar ayudas económicas a las familias con un hijo discapacitado, supongo que se necesitarán más. Y, claro, es paradójico, porque mientras tanto en el ambiente no es que flote sino que cae como una losa no las advertencias, sino el plan de viabilidad de nuestra comunidad, el anuncio de recortes en torno al 10 o al 15 por ciento en el próximo presupuesto de la Generalitat.

Entonces usted tiene una especie de bula en estos presupuestos, que blinde este departamento, y que permanezca ajeno a estos recortes, manteniendo el nivel de inversiones del año 2010 o incluso incrementándolo –parece que sea necesario el incremento. Y si no es así y nuestro *conseller*, nuestro *conseller* Mas-Colell, metamorfoseado en una especie de Eduardo Manostijeras, aplica recortes en todas las partidas de este presupuesto, supongo que el destinado a su *departament* también, digamos, será sujeto de este recorte.

Entonces a mí me produce una paradoja que me gustaría que usted me resolviese. Estoy convencido de que no soy capaz de entender cómo con menos recursos se pueden dar muchos más servicios y mucho mejores. Seguro que usted tiene una fórmula mágica que el resto de fuerzas parlamentarias desconocen, pero sería bueno que nos la comunicara, que nos la hiciera usted extensiva a todos, para ilustrarnos. Siempre es bueno salir con cómo hacer las cosas, cómo hacer una especie de milagro de los panes y los peces en un mundo laico, en el mundo real, ¿no?

No sé si el tono suena irónico; no lo es en absoluto, créame, en absoluto. Me parece..., me gustaría que no fuese un acto de buenismo o de irresponsabilidad venir a esta comisión explicando el plan estratégico de los próximos cuatro años de su departamento marcando unas expectativas que después la limitación de recursos haga imposibles. Yo creo que sería un ejercicio de responsabilidad y de claridad y de sinceridad el asumir cuáles son los límites, y para eso, aparte de saber el qué, como representantes de fuerzas parlamentarias y, en definitiva, de ciudadanos, nos gustaría saber cómo va a desarrollar usted estas propuestas, que no se ha pasado en este powerpoint, y sobre todo cuándo, para poderlas periodificar, porque a lo mejor las dejan ustedes todas para el 2014, con lo cual, pues, a lo mejor, si entendemos que vamos a entrar en un ciclo expansivo de nuestra economía que va a ser capaz

de en tres años dar la vuelta a los ingresos públicos y dotarlos de unos recursos de los que actualmente carecemos, o que van ustedes a alcanzar el pacto fiscal en la línea del concierto económico, el cual, pues, va a regar con cuantiosos frutos, en este caso convertidos en euros, nuestras arcas, pues a lo mejor entonces podemos creernos parte de las propuestas que usted plantea.

Entrando en algunos déficits que hemos detectado en sus propuestas, en primer lugar y bastante importante, dado la consejería de que usted ostenta, en este caso, la responsabilidad, he detectado una falta de explicitación de los mecanismos de relación con los entes locales, con los municipios, pero también con el Gobierno de España, un ente casi fantasmal que no aparece en sus relaciones. Y digo que es casi fantasmal porque no lo consigo ver. Seguramente está, ¿eh? Se ve que no he prestado suficiente atención. Pero seguro que es imprescindible que su departamento también se coordine..., esa coordinación que usted reclama en algunos temas como en el de inmigración con el conjunto de municipios..., sería bueno que usted también se coordinase con el resto de comunidades autónomas y con el Gobierno de España en una época, además, de especial dificultad a la hora de extender beneficios o derechos sociales. Creo que sería importante y sería interesante. Después... Este es uno, ¿eh?, la falta de concreción de los mecanismos de coordinación en un departamento como el suyo.

El segundo, en relación al tema de la inmigración, un detalle. Yo estoy convencido de que ustedes en el powerpoint se han dejado un plural. Estoy convencido, ¿eh? Es seguro que es fruto de un error tipográfico; estoy plenamente seguro de ello. Cuando ustedes hablan de «la llengua i la cultura catalanes com a punt de trobada», yo estoy convencido de que usted se refiere a las lenguas, convencidísimo, ¿eh? Me gustaría que me lo aclarase, si ha sido un error tipográfico, o si usted entiende que los idiomas de nuestra comunidad, ambos, no son instrumentos de integración y de cohesión social. Me gustaría que me lo especificase, con concreción.

Segundo, y ahí sí que también entro en..., en relación con algunos comentarios oídos a otras fuerzas políticas. Creo que la antítesis del racismo no es el buenismo –no es el buenismo. No sé si quizás pueda ser un... Escrito tiene su gracia, ¿verdad?, pero no es el buenismo la antítesis del racismo, no lo es, en absoluto. El buenismo es un concepto periodístico, pero creo que no debe ser empleado cuando hablamos de prácticas desde la Administración, es otra cosa. Entonces, me gustaría conocer, si usted huye del buenismo y quiere luchar contra el racismo y no quiere utilizar conceptos demagógicos..., que se lo aplique también a su partido. Solo le recuerdo Vic; en la memoria, para que lo sepamos. Estamos de acuerdo con lo que puede significar este punto, pero nos gustaría que desde su partido, desde su consejería, de su *departament*, perdón, lo hiciesen ustedes extensivo a aquellos municipios que gobiernan.

También creemos, también lo planteamos, que sería bueno alcanzar un acuerdo, no para no hablar de inmi-

gración, sino para evitar que se convierta en un elemento para pescar votos en aguas revueltas. Esa responsabilidad que creo, en general, que el conjunto de fuerzas políticas de este Parlamento, con alguna honrosa excepción, que vivo bastante cercana porque participo en una tertulia política con el señor Xavier García Albiol frecuentemente –de hecho, vengo hoy de estar con él, y ha vuelto a utilizar el racismo para captar votos–..., bueno, a excepción honrosa del Partido Popular, creo que el resto de fuerzas políticas parlamentarias están en la línea de alcanzar ese acuerdo para sacar la inmigración como un elemento obsceno –eso sí, obsceno– para captar votos.

En resumen, y para finalizar –estoy agotando mi tiempo–, nos gustaría que usted concretase, aparte del qué, repito, el cómo, el cuándo, y especialmente, que estoy seguro de que usted lo conoce, nos diga claramente, para que personas como yo, que no tienen mucha capacidad, lo entiendan, cuáles van a ser las partidas, y en qué extremos y en qué cuantías, afectadas por los recortes planteados para el próximo presupuesto. Yo estoy convencido de que ustedes lo saben. El otro día al señor Mas-Colell, al *conseller*, le dije que no me podía creer que ustedes fueran al Gobierno de España con una hoja que pusiera: «Reduciremos el 10 por ciento del presupuesto de la Generalitat.» Estoy convencido de que ustedes han evaluado y han analizado –finalizo, ¿eh?– qué recortes van ustedes a establecer. Entonces, como usted propone más gasto y no nos explica los recortes, me gustaría que nos explicase con claridad el recorte, las partidas y cómo piensa hacer más con menos.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per acabar aquest torn d'intervencions dels grups parlamentaris, passo la paraula a la senyora Anna Figueras, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, honorable presidenta. I abans de re, i com no podria ser d'una altra manera, doncs, expressar l'honor que els representants del Grup Parlamentari de Convergència i Unió sentim avui en saludar aquell qui durant set anys va ser el nostre company tant de comissió com de grup parlamentari i avui, doncs, el saludem i li donem la benvinguda en aquesta comissió ja com a conseller nomenat d'aquest nou Govern. Així mateix, doncs, també voldríem donar una salutació cordial i la benvinguda a la secretària general del departament, la senyora Rusinés; a tots aquells membres de la conselleria que avui ens acompanyen, i a tots aquells membres de les organitzacions..., bé, de les diferents organitzacions dels diferents àmbits que toca aquest sector, que avui també han tingut a bé d'acompanyar-nos en aquesta sessió d'informació del conseller. A tots, doncs, una cordial i afectuosa salutació.

Conseller, nosaltres, en primer lloc, li voldríem donar les gràcies per la celeritat amb què vostè, doncs, ha

volgut comparèixer a petició pròpia, i fer i explicar realment i exposar aquestes línies de legislatura. Vostè va ser el primer conseller, encara no a deu dies del seu nomenament, venia..., bé, en tot cas, demanava poder exposar aquest pla de legislatura, no? I, escolti'm, volem agrair-li també, doncs, la transparència, la transparència amb què ho ha fet, i sobretot la transparència amb què sembla que a partir d'ara s'actuarà. La veritat és que ja els diferencia d'alguna cosa respecte de l'anterior Govern, en què, com a mínim i per avançat, podem avaluar detalladament el que vostès presenten. I, per tant, esperem que això sigui una continuïtat, i a més a més, doncs, el felicitem, no?

I li deia, en tot cas, doncs, que ens ha vingut a detallar aquest pla de legislatura des de la transparència i, sobretot, que afronta, no?, aquesta situació, diria jo, complicada i heretada que sembla que alguns han oblidat. No ho sé, o tenen memòria selectiva o pràcticament l'han perduda, perquè realment són aquells còmplices i coresponsables d'haver generat aquesta situació que vostè haurà de gestionar i que avui ens ha vingut a explicar.

Amb la seva intervenció ens ha quedat clar que avui vostè, doncs, això, exposa les línies prioritàries de tota la legislatura i que, en tot cas, malgrat els «malgrats», que vostè deia, ens explica línies de futur, no? I és important, perquè sobretot, per demostrar que lluny d'utilitzar..., alguns fins i tot deien que vostès s'havien deixat les tisores –a mi m'ha semblat que ells s'havien deixat la pancarta i el megàfon–, perquè, lluny, doncs, d'utilitzar, com s'ha dit en d'altres ocasions, la crisi com una excusa per retallar –feia servir el terme de les tisores– l'estat del benestar, el que ha deixat parlar amb la seva intervenció, conseller, és que cal governar adequadament, responsablement –que alguns també sembla que la responsabilitat només l'exerceixen quan estan a l'oposició–, cal realment gestionar adequadament i responsablement aquesta herència, diguem-ne, tripartida, amb què vostè, bé, s'ha trobat. Perquè abans li preguntaven que volien sentir el què i el com; però, escolti'm, el què i el com, en tot cas, l'hauré de poder explicar, el Govern l'haurà de poder explicar a partir d'on i què s'ha trobat: aquesta herència que, evidentment, doncs, condicionarà, és possible, la gestió del Govern. I, per tant, doncs, aquí ens trobem.

Sigui dit de passada..., a banda, doncs, que n'hi ha alguns que potser sí que volen utilitzar la crisi i la situació actual, que, per cert, van generar, per potser bastir discursos com hem pogut veure fa un moment, no?, amb diputats que m'han precedit en la paraula, amb discursos apocalíptics en matèries sensibles, lluny de reconèixer, com els deia, que segurament han estat coresponsables de la mala gestió de les polítiques socials d'aquest Govern..., bé, del Govern, diguem-ne, que els ha precedit, que han provocat també, per què no dir-ho?, una situació econòmica i financera del Govern de la Generalitat que és la que vostès s'han trobat.

Per nosaltres, conseller, és vital que vostès, a partir de la transparència i del coneixement de la realitat, aquesta realitat que li deia que vostès han heretat, afronti i encari aquesta legislatura iniciant, doncs, la seva ac-

tuació en matèria de polítiques socials, de família, d'immigració, amb un pla dràstic, com bé ens ha exposat, d'austeritat pel que fa a l'estructura política del departament. Ens ha semblat més o menys intuir que vostès han retallat entre un 25 per cent respecte al Govern anterior els alts càrrecs i gairebé un 50 per cent els eventuais. Però sobretot al que més donem valor és que això podrà reportar un estalvi de prop de 700.000 euros l'any. Ha quedat comprovat segurament que no pel fet de tindre una estructura política massa engraiada això és motiu perquè les polítiques socials des del Govern es facin amb diligència.

Volem destacar també que vostès, doncs, per la seva intervenció, apostin per la col·laboració interadministrativa, treballant plegats amb d'altres administracions per superar els possibles esculls que se'ls presentin, com bé recentment han anat fent a Salt, treballant colze a colze amb el consistori per buscar solucions. I d'aquest tarannà és fruit aquest pla pilot interadministratiu, interdepartamental, que s'ha començat a implementar o que s'implementarà en breu a Salt, per treballar per la convivència i la cohesió social.

Per altra banda, conseller, voldria destacar una altra de les línies estratègiques que vostè marcava i posar en valor la importància de la cooperació públicoprivada. Encara que alguns, doncs, en facin escarafalls i potser s'emboquin i ho confonguin, aquesta cooperació públicoprivada pot garantir la sostenibilitat dels serveis socials, però, a més a més, aquesta col·laboració públicoprivada de ben segur reconeix la gran tasca de qualitat que porta a terme el tercer sector i d'altres organitzacions de l'àmbit privat, i posa de manifest poder passar del suport del tercer sector a l'enfortiment real d'aquest tercer sector. I el Govern, en tot cas, el que demostra amb aquesta col·laboració o cooperació és que valora i que confia en la tasca que desenvolupa el tercer sector.

Però, a banda, potser més de les prestacions de servei, entenem que l'actual situació pot esdevenir una oportunitat real per a l'impuls definitiu d'aquest tercer sector, i fins i tot, per què no dir-ho?, doncs, la creació d'ocupació en el sector. Aquesta cooperació, que ja s'ha posat en pràctica, amb la creació, doncs, d'aquest Consell Assessor de Polítiques Socials, introduint la societat civil..., hem vist que vostès no perden el temps, realment s'hi posen, i, a més a més, no és més que posar en valor aquelles paraules que el molt honorable president de la Generalitat ja esgranava en el debat d'investidura, que és un govern, el que vostè representa avui aquí, que vol escoltar i vol ser ajudat.

Un altre tret diferencial que recullo de la seva exposició i que voldria destacar és aquest caràcter transversal amb el qual vostès pensen afrontar les polítiques socials. Nosaltres hem vist, altres poder no, però nosaltres sí que hem pogut copsar que vostès consideraran la transversalitat de les polítiques socials des de la coordinació interdepartamental, treballant *conjuntament* amb departaments com el de Salut –no tinguin por–, el d'Ensenyament, el de Territori i Sostenibilitat, per exemple, quant a habitatge, o amb el d'Ocupació i Empresa. La voluntat de poder treballar coordinadament i, doncs, fermament prova que aquest és

un sol govern, cohesionat, amb un únic projecte per a aquest país –i no tres, sigui dit de passada–, amb una cohesió interna de govern que permeti la implantació de les polítiques socials, en lloc d'entorpir-les.

Destacar també, doncs..., vostè ha parlat d'agilitat, ha parlat de prevenció, línies d'actuació i mesures que de ben segur milloraran l'accés als serveis, i, per exemple, quant a prevenció, en poden racionalitzar l'ús i les despeses, no?

Entraríem ara, si em permet, doncs..., vostè començava la seva intervenció enumerant o, en tot cas, destacant que un dels pilars d'aquest Govern serà vetllar per les persones, per la persona, per les seves necessitats, i apostar per l'autonomia personal. I en aquest sentit celebrem que el Govern aposti i opti per un sistema català de promoció de l'autonomia personal, en lloc d'un model espanyol de dependència a què ens va abocar el suport incondicional i incondicional del Govern tripartit per aprovar una llei estatal de dependència sense recursos –i ho saben perfectament–, minvada de recursos i que vulnerava les competències pròpies que ens confereix l'Estatut.

I en aquest sentit sí que voldríem formular-li un parell de preguntes o consideracions que van estretament relacionades amb la Llei de la dependència i que és possible que condicionin, doncs, el pressupost del departament, no? Perquè ens agradaria saber..., bé, que desgranés, que especifiqués amb detall quina és la situació actual, quina és la situació real, quina és la situació amb què s'ha trobat, quina és l'herència que vostès hauran de gestionar –perquè és així, malgrat, ja els ho dic, que alguns hagin perdut la memòria–, quina és aquesta herència que vostès hauran de gestionar quant a l'aplicació de la Llei de la dependència; quin és el grau d'atenció o el grau de desatenció de les sol·licituds –si em permet la presidenta un minut més...–, i quin és el compliment o l'incompliment dels terminis amb què vostès s'han trobat.

També ens agradaria que parlessin de l'adaptació entre diferents ja existents i altres de més recents, perquè sembla que l'adaptació no es va fer potser prou bé, i fins i tot ens parlem de gent afectada d'alguna supressió d'alguns ajuts, i fins i tot el retorn d'algunes altres quantitats, no?

Celebrem que en matèria d'acció cívica i comunitària hagi retornat allà d'on realment no havia d'haver marxat.

I, miri, ens preocupa el tema de famílies. Aquí, doncs, s'ha parlat, de si vostè volia o no volia explicar la situació real. Escolti'm, miri...

La presidenta

Li demanaria que anés acabant, si us plau.

Anna Figueras i Ibáñez

...segurament el que ens ha d'explicar –i acabo–, segurament el que ens ha d'explicar és què és el que s'ha trobat quant a ajuts a les famílies i, evidentment, doncs, quin és el capteniment que té el Govern.

Conseller, nosaltres celebrem molt i molt que vostè basi les línies estratègiques en allò que fermament vostè sempre ha defensat, com és l'atenció i el servei a les persones, la responsabilitat, la coordinació i la cooperació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Passaria la paraula a l'honorable conseller per un temps d'uns quinze minuts; després obriríem un altre torn als grups parlamentaris –atès que són ja les vuit i quart de la nit, doncs, seria de dos minuts–, i finalment el conseller clouria amb un altre torn d'intervenció. Per tant, conseller, té la paraula.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, presidenta. Veig que s'han fet moltes preguntes. Jo ara li deia a la presidenta que és una mica impossible, no?, contestar-ho tot. Agrair la intervenció de tothom i totes les reflexions que han fet. Jo, per tant, intento agrupar-ho, però em deixaré coses, però n'he pres nota de tot, i després també em miraré les actes que en queden.

Home, parlar del moment social i de la nostra situació a donar resposta..., quan un govern acaba set anys... –i no és que vulgui posar el retrovisor, però, clar, segons quines afirmacions...–, quan un país te'l trobes amb un 18 per cent d'atur, amb un atur juvenil del 40 per cent, amb una pobresa del 20 per cent, amb un fracàs escolar elevadíssim, doncs, dir que tot han estat flors i violes i que arriben uns altres a retallar... Potser vostès ja ho han deixat bastant escapçat, no? Per tant, jo també els demano comprensió, perquè jo vinc a parlar de la legislatura avui, i els he dit: d'aquí a unes setmanes, quan hi hagi pressupost..., per tant, no tenim el pressupost, l'estem treballant. Aquest divendres tenim una reunió tot el matí amb el Departament d'Economia, i en tindrem una altra la setmana vinent; estem treballant els pressupostos. I nosaltres ja ho vam dir, no hi vam insistir gaire, però fer eleccions el 28 de novembre volia dir que el pressupost de la Generalitat el tindríem bastant tardet, i això ho sabíem tots, governés qui governés, que el pressupost d'aquest any... I a més hi ha unes eleccions municipals pel mig, que hi ha una suspensió aquí al Parlament. Ens n'anirem pràcticament a juny-juliol. I això és un problema que ens trobem com a govern, governés qui governés. I, per tant, això ho saben.

I ara no em diguin a mi... Perquè també diuen: «Home, vostè...», com si ja portéssim una eternitat! Potser se'ls han fet eterns, aquests dies, però portem quaranta-nou dies des que vaig ser nomenat, i l'última persona que ha entrat a una direcció general del nostre equip porta dinou dies. Home, jo també els demano comprensió: quaranta-nou dies..., el que porto més sóc jo, quaranta-nou dies; la secretària general, quaranta-vuit. Doncs, a veure, estem plantejant-ho tot.

I després algú deia: «No parles de l'Estat.» Home, sí; el que passa, que per dir el que els he de dir de l'Estat

vostè em dirà que li tinc mania, perquè què ens passa, eh...? (*Veus de fons.*) No, no, a l'Estat –perdó–; a vostè mai, per favor. El tema d'immigració. Fons d'immigració: any 2009, 200 milions per a tot l'Estat; 2010, 70 milions; 2011, 60 milions. Vam passar, Catalunya, de tenir 43 milions a 15, i aquest any, dimarts que ve a la tarda ens diran la retallada i anem allà a defensar que no ens retallin.

Però si parlem de la Llei de la dependència, aquest any, que hi haurà més beneficiaris..., i que l'altre dia ens ho van dir: «Que bé, entra el nou grau i el nou nivell, que bé!» És veritat, que bé! Però, escoltin, ens retallen el pressupost de l'Estat, que l'ha de transferir, un 5 per cent –per dir-ho més bé, un 5,52 per cent. I, aleshores, a nosaltres, amb una llei estatal que ens trepitja les competències que tenim, exclusives, no fan ni el que hauria de fer aquesta llei, que és finançar-nos i, per tant, ens deixen baldats, sense calés. I, això sí, la universalització, el dret social..., i tant, que hi estem a favor, però, escolti, el que ha fet la llei que pagui també la part que li toca. I vam dir que aniríem a mitges i de moment no anem a mitges, perquè l'any vinent –i ara els ho ensenyaré–, si s'apliqués el grau I nivell 2, l'escenari que han fet els tècnics del departament és que pagarem més de 40 milions –ja veuran la quantitat exacta– i l'Estat només 10.

I si parlem, per exemple, del conjunt de *planes concertados* i tot això, que tot s'ho gasten amb el nom, resulta que ens baixaran un 12,62 per cent les aportacions de l'Estat per a aquest any 2011 –ens baixen un 12,62 per cent les aportacions de l'Estat. I, per tant, aquestes són les xifres. Després l'Estat ens diu: «Vostès no poden fer dèficit.» Però ells resulta que et retallen i qui té les competències –i ho saben molt bé tots vostès– som nosaltres. I, per tant, ens trobem en aquesta situació.

Aleshores, parlem de drets. Ara els repartiran uns papers perquè ho tinguin amb les xifres. Mirin, famílies... Algú em preguntava per les famílies, també la diputada de Convergència i Unió, però també algú de vostès me n'ha parlat. Any 2010. Les famílies –jo vaig explicant-ho per avançat, perquè el temps avançava amb dret a prestació l'any 2010..., són 312.000 famílies que tenen dret a prestació. (*Pausa.*) Les famílies que han cobrat...

La presidenta

Perdoni, conseller, estaria bé que la presidenta de la comissió disposés d'un d'aquests papers.

El conseller de Benestar Social i Família

Sí, sí, perdó. Les famílies amb dret a prestació l'any 2010 són 312.000; les famílies que han cobrat durant l'any 2010 són 80.287, el 25,7 per cent, i les famílies pendents de pagament, 231.712. Aquí vull dir que hi ha una part de famílies, una quantitat relativament..., poca, que s'hi han afegit des del 31 de desembre, perquè queda la convocatòria oberta. Quan vam entrar, exactament, en el departament hi havia 95 milions d'euros dels drets de les famílies a cobrar aquest im-

port no comptabilitzats, el que en català en diem «forat», 95 milions de forat, i s'ha ampliat amb les noves incorporacions fins a 106.093.700 euros, que estan pendents, i voldrà dir que aquests 106 milions s'han d'incorporar al pressupost del 2011 perquè no estan comptabilitzats enlloc, perquè els diners del 2010 es van fer servir per pagar prestacions del 2005 –poquetes–, del 2006 –poquetes–, del 2007 –més–, del 2008 –moltes més– i del 2009 –moltíssimes. I, aleshores, vol dir un forat de 106.093.700 euros.

Els passo unes altres dades, perquè també vostès diuen... Això ho passaré molt ràpid; com que els donarem la documentació... Llei de la dependència, en quina situació es troba? Jo..., la xifra, que no coincideix exactament amb la que m'ha dit el senyor Rafael López, no coincideix exactament. Aquestes són les xifres del Prodep d'aquí, de Catalunya; per tant, jo abans utilitzava les de l'Imsero, com vostè, però ara tinc les del departament, dono les del departament, no?, i, bé, a partir d'ara les tindran perquè anirem passant-les oportunament.

Aleshores, el calendari, no cal que hi entrem –el calendari d'aplicació de la llei. Això que he dit del grau I, nivell 2, l'escenari 2011: l'Estat ens passaria 10,6 milions d'euros, amb la retallada que hi ha, i a la Generalitat li tocaria pagar 45 milions d'euros per aplicar-ho el 2011. La despesa en dependència, dit així, ràpid: l'any 2007 –que aquest és un dels problemes que hem tingut– no va rebre ningú cap ajut a través de la Llei de la dependència, i això ja va crear bola cap als altres anys; l'any 2008 la despesa va ser de 401 milions; l'any 2009, de 949, i l'any 2010, de 1.065. Vull fer menció –perquè dels ens locals jo he intentat parlar-ne bastant i abans ho he intentat dir– dels ens locals comptabilitzats, perquè no tot està comptabilitzat, el que paguen els ens locals; és la informació que tenim des del departament, però hi ha algunes coses que paguen els ajuntaments que aquí no ens arriben. I, per tant, aquí jo ho he volgut destacar.

Per tant, la dependència 2010 són 1.000 milions d'euros. D'aquests, què paga l'Estat? Tres-cents trenta-cinc. Què paga la Generalitat? Sis-cents vint-i-dos. I aquí, destacar l'esforç que fan les famílies, 89 milions d'euros, i destacar l'esforç que fa l'ajuntament, que és superior a aquests 19 milions, perquè hi ha una part que no en no tenim la informació. I, després, aquí ho poden veure, amb un formatge, el repartiment, que pràcticament la Generalitat es fa càrrec del 58 per cent de la despesa de la dependència.

Després tenen un full amb els terminis, amb les mitjanes de terminis a Catalunya, del 2010; a Barcelona i a Catalunya excepte Barcelona. En aquests moments a Catalunya estem a una mitjana de vuit mesos i dotze dies –està millorant, però encara no estem en els sis mesos– i hi ha una situació a Barcelona, que ja estem reunint-nos amb el Consorci de Serveis Socials per buscar una solució a aquests dotze mesos que hi han a la ciutat de Barcelona.

Sol·licituds registrades: des de gener de 2007, 330.607; èxitus: hi ha 19.354 persones que han mort, que després explicarem quines solucions busquem; 27.086

pendents de valoració, i 27.541 pendents de PIA. Total, en aquests moments ens trobem, de gent amb dret que hi hauria..., bé, de gent esperant-se, 54.627; i, d'aquestes, fora de termini ja n'hi ha 36.404. Per tant, ens trobem amb 36.000 persones que estan fora de termini; 2007, 2008, 2009, 2010, som a l'any 2011, el cinquè any d'aplicació de la llei, i encara hi ha persones fora de termini. Aleshores, aquí hi ha un quadre de totes les sol·licituds que hi ha, però jo el que crec que és important són aquests 54.000 que esperen.

Aleshores, nosaltres proposem..., m'han demanat propostes. Doncs, propostes per a un tema clau: Llei de la dependència. Èxitus. Als èxitus amb valoració feta, doncs, els pagarem com a mínim el PIA de cuidador, perquè no hi ha el PIA fet; aleshores, els pagarem el PIA mínim –als que tenen valoració feta. Els que no tenen res fet és un problema i és una herència que ens han deixat, i, escolti, doncs, en aquest moment si surt alguna proposta l'estudiarem però no hi podem fer front. Nosaltres diem PIA de cuidador per a tothom qui té la valoració feta. Els qui tenen PIA fet, es tramitarà el pagament corresponent en funció de la data d'èxitus. Aquí intentarem negociar amb Madrid, però creiem que qui no ho han de pagar són les famílies que han tingut aquesta situació, que s'ha mort la persona.

Valoracions i PIA. Complirem els terminis establerts per llei. I en el cas de Barcelona ja he explicat el que farem. PIA fet, prestació del servei en el termini d'un mes i facilitar l'assignació del servei de tres formes: els que siguin de cuidador, doncs, no hi ha problema, perquè és el cuidador familiar, però els que siguin altres, impulsant places pròpies i concertades, traurem el decret d'acreditació i, si no tenim prou places pròpies i concertades, les que faltin, a través de prestació econòmica vinculada amb el dret a triar, facilitant el dret a triar.

M'han preguntat pel servei d'assistent personal. Nosaltres redefinirem, amb consens amb el sector, especialment amb Ecom, amb el Fòrum de Vida Independent, etcètera, com aplicar el tema de l'assistent personal. Ens vam trobar també que el conveni amb Ecom per al programa pilot no estava renovat; ara s'està tramitant la renovació del contracte. Tenim tot el tema també de fer una porta única de valoracions; a mi em sembla que això és el més important. Després, hi ha dos temes colaterals més, d'unes cartes que vam trobar, que estem posant-hi solució, que és que a totes les persones que cobren ajudes tècniques se'ls ha enviat una carta dient que se'ls retira l'ajuda tècnica des del 31 de desembre del 2010, i, això, nosaltres farem que, fins que no tinguin una altra prestació, tothom ho cobri; totes les persones amb dependència o amb discapacitat que han rebut aquesta carta, nosaltres estem fent tot el canvi legal perquè continuïn cobrant.

I després hi ha hagut vuitanta-sis cartes que se'ls han reclamat a persones amb gran dependència que cobren la pensió de gran invalidesa..., se'ls han reclamat, amb cartes enviades a mitjans de desembre, entre quatre mil i set mil euros; a persones amb gran dependència, vuitanta-sis cartes reclamant això. I el que farem és que això no ho hagin de pagar si no tenen condicions

econòmiques per pagar-ho, perquè això ens sembla d'una gran insensibilitat social.

Per nosaltres, el tema dels ajuntaments és molt i molt important. Jo crec que ho he esmentat pràcticament en cada direcció general, el treball amb els ajuntaments. Nosaltres ho volem fer. Vull destacar que el Govern..., i això va ser també un acord del debat d'investidura, i en aquest cas amb el Grup Socialista, que va ser una molt bona iniciativa, crear el Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars, amb la senyora Teresa Crespo, representant d'una entitat, que presidirà, que presideix ja aquest consell, el que passa, que no s'ha constituït, però ella n'és la presidenta. I en propers dies, deia, hem de, s'han de proposar els membres, amb un màxim de vint, que voldrà dir que podrem fer un seguiment independent, des de fora del Govern, de com van les polítiques socials. I, per tant, jo ho celebro, i serà un instrument molt útil. I, per tant, doncs, aprofitarem aquest consell perquè en cada moment vetllin per com van les coses, i tindrà un gran protagonisme, i el presidirà també, el copresidirà, en la seva constitució, el mateix president de la Generalitat, en les properes setmanes.

Per nosaltres posar el nom de «Família» ha estat important; no és un fet casual. I jo reitero que el nostre programa és de legislatura, que no és un programa per a aquest any, i, per tant, nosaltres, quan tinguem el pressupost..., sabem el que volem fer en aquests quatre anys i quan tinguem el pressupost el vindrem a presentar i farem el debat, farem el debat obert amb vostès.

Algú em preguntava què deixarem de fer. Home, jo he vingut a explicar el que farem, perquè en política social venim a explicar el que farem, no el que deixarem de fer, perquè, per nosaltres, el que realment és, i ho he dit, de gran importància..., les polítiques socials per fer que les persones puguin seguir en les millors condicions possibles.

Per tant... *(Pausa.)* Ja s'ha acabat el temps? *(Pausa.)* Sí. Doncs, s'ha acabat el temps. Els agraeixo totes les aportacions; nosaltres les tindrem en compte, les reflexions que ens han fet. Pel tema municipal no pateixin. Pel tema de les polítiques de dona, de la lluita contra la violència masclista, tampoc han de patir. L'únic que ha fet del Departament d'Interior és treure un cap, i he posat el responsable de tota l'àrea que també portarà aquest tema, però no s'ha suprimit el programa; per tant, vostès veuran com s'actua. I, a més a més, tenim, hi ha unes reunions establertes entre l'Institut Català de les Dones, el Departament d'Interior, especialment, per tirar-ho endavant.

I quant a totes les polítiques d'igualtat, tenim també una reunió amb la conselleria d'Empresa i Ocupació per definir tot aquest espai de centres especials de treball, de polítiques d'igualtat, etcètera, de quina forma funcionaran, dins del Departament d'Empresa i Ocupació, perquè és un tema pel qual jo vaig felicitar l'anterior Govern, i ho torno a fer ara, i és un reconeixement, perquè a mi m'agrada posar el retrovisor per a tot, tot i que no és la meva finalitat venir aquí amb el retrovisor. Ara m'han dit com estaven els números; els els he volgut dir perquè els sàpiguen. Però jo crec

que van ser una molt bona idea, els centres especials de treball i les polítiques d'igualtat, que es fessin en l'anterior Departament de Treball i ara en el Departament d'Empresa i Ocupació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Els grups volen tornar a intervenir? *(Pausa.)* Sí? Doncs, passaria la paraula a la senyora Eva Granados, del Partit dels Socialistes de Catalunya. *(Veus de fons.)* En principi, dos minuts; per tant, els agrairia que es poguessin cenyir al temps.

Eva Granados Galiano

Ho intento, ràpidament. Els deia a l'inici de la meua intervenció que sóc nova com a diputada, i la veritat és que estic una mica sorpresa en aquesta sessió informativa del conseller de Benestar i Família. Ell parlava de drets reals i drets virtuals, i a mi m'agradaria preguntar-li pels drets reals o virtuals dels membres d'aquesta cambra de fer control al Govern, perquè hem hagut de llegir en un teletip el que ha dit en els minuts que s'ha aturat la comissió..., bé, les coses que no pensa fer, sembla, no? Ara li demanaré en directe, perquè ens ho digui i que consti també en el diari de sessions, si l'«entrecomillat» que he llegit de «no podem assumir l'atenció de les persones amb un grau moderat de dependència», o «reclamarem que s'ajorni l'entrada en vigor del grau moderat de dependència» que hem llegit en un teletip, doncs, també ens ho vol dir aquí als que hem de fer el control del Govern des del Parlament. Bé, jo el que he sentit, ràpidament, és que fa crònica i que fa oposició de l'oposició. Les eleccions ja van tenir lloc, ja està cadascú en el lloc que l'ha situat la ciutadania, i el que volem és que el Govern ens digui com pensa governar, eh?, i de quina manera, amb quins recursos vol fer tot això que ha dit que farà.

Som conscients de la situació de crisi, senyor Cleries, perquè el 2007, al segon semestre, ja hi havia crisi econòmica, eh?, i el Govern ja va fer la contenció de la despesa que tocava en cada moment. I ens hauria agradat tenir més recursos per fer moltíssimes coses que vostè exigia també. I, per tant, ara el que li reclamo... Ara són al Govern i només s'han queixat. Per tant, digui'ns què farà i digui'ns com ho farà, amb quins recursos i amb quines prioritats pressupostàries.

Ràpidament, de dependència, convoqui immediatament la comissió mixta de seguiment de l'aplicació de la Llei de la dependència d'aquest Parlament i el Govern, en comptes de passar-nos els powerpoints; que, en comptes de respondre a les preguntes que li hem fet, ens ha passat, bé, una informació que tenia guardada per a la segona part de la seva intervenció.

I, pel que fa a immigració, m'agradaria saber quina proposta tindrà el Govern quan reuneixi les entitats municipalistes pel que fa al desplegament del reglament de la Llei d'estrangeria.

I, pel que fa a la Llei d'acollida, quines prioritats i quin calendari també en col·laboració amb els ajuntaments.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Passo la paraula al senyor Rafel López, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyor conseller, per les seves paraules. Diu que té poc temps, però si hagués vingut a les quatre poder hauríem tingut més temps per parlar d'un tema tan important com són les polítiques socials, i no fer-ho de pressa i corrents. Ja sé que no és culpa seva, però sí que és culpa del seu Govern o el Govern de Convergència i Unió. Nosaltres vam insistir molt que fos a les quatre, perquè semblava que havíem de tenir les quatre hores que tenen altres departaments per parlar del tema.

Li agraeixo que m'hagi respost la pregunta, encara que sigui en roda de premsa. Ara em miraré la resposta quan li vaig preguntar sobre el nivell 1, sobre si es podia assumir. Però jo li recordo una cosa, senyor conseller: és que és un imperatiu legal, és un mandat legal. Llavors, tenim el conseller que està obligat a posar-ho en marxa i que diu que no ho pot assumir. Quina és la solució que donarem?

I després vostè ens ha passat, així de sorpresa... Jo no sé, el diputat Cleries, el que hauria dit si des de l'anterior Govern ens haguessin passat un full a la segona part, és a dir, fraccionant la informació. Vostè ens diu: «Al que tingui PIA fet, el que farem és donar-li la prestació del servei en el termini d'un mes.» Jo porto set anys en aquest Parlament; vostè pensa que em puc creure això? Que en un mes, a tots aquells que estan esperant, els donarà plaça residencial, plaça en centre de dia? Perquè vostè parla del dret a triar. Això no és un mes. I això li reconec que no és culpa seva, però com a mínim no aixequem falses expectatives, senyor Cleries. En un mes, això no ho tindrem –en un mes, això no ho tindrem–, i vostè ho sap molt bé –molt bé. Tenim mancança de places residencials, mancança de places de centre de dia; tenim molts problemes que vam veure i que arrosseguem de l'anterior Govern.

I tercer aspecte: jo li he de dir i jo li he dit que què faria, perquè deixar de fer, senyor Cleries, també és fer; deixar de fer també és fer. Ja sé que la situació està molt malament, tampoc ens creiem els números que ens donaven des de l'anterior Govern, però, més enllà que vostè ens digui que la situació està molt malament respecte al pagament a les famílies –i amb això acabo, senyora presidenta–, el que li demano és: continuarà el servei universal tal com està ara? O quina és la seva previsió? Perquè vam tenir un globus sonda d'un alt càrrec del seu Govern que deia que això s'acabaria. I, per tant, això és una preocupació que, com comentaven altres portaveus, un govern que vol prioritzar la família –i a nosaltres ens alegra–, doncs, hauria de contestar.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Jordi Miralles, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, presidenta. Bé, senyor Cleries, crec que podria ser també conseller d'innovació, perquè ha fet una compareixença per entregues. Crec que això és una manca de respecte a aquesta comissió. Ha donat una primera informació genèrica, nosaltres hem dit d'inconcreció. Ha sortit fora... I li obro cometes també, perquè abans ha fet referència a la veritat. Quina és la veritat? La que ha dit aquí o la que ha dit a fora? Aquí l'hem escoltat; a fora hi han unes cometes, clar, sempre podem dir que s'ha equivocat el periodista. «Plantarem cara a Madrid i reclamarem que s'ajorni l'entrada en vigor del grau moderat de dependència.» Això no ho ha dit aquí. Segona entrega.

I la tercera, aquest document. És una innovació que després, amb dos minuts, puguem fer referència no a les preguntes que ha fet de tota la legislatura, sinó centrar el 90 per cent del seu temps en un document que ara lliura. Bé, jo no hi penso entrar, perquè jo tinc la informació que m'ha enviat –perquè li ho hem enviat– el nostre regidor de l'Ajuntament de Barcelona i no coincideix amb la que diu vostè. Jo em crec els meus.

Per tant, l'altra veritat: és impresentable –perdoni, senyor Cleries– que això ho puguem tenir només dos minuts per opinar-hi. Jo suggeriria que aquest document..., hi ha una comissió –la recorda?–, Comissió Mixta Govern-Parlament, perquè aquest document sigui un document de treball, vegem les veritats conjuntes i trobem les solucions conjuntes. Crec que en els annals d'aquest Parlament vostè tindrà una marca, que és la marca de les compareixences per entregues.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Jo també voldria fer una composició de lloc, perquè em sembla que l'escenari o l'espectacle al qual hem assistit és francament inaudit. Jo porto quatre anys de diputat i, la veritat, no ho havia vist mai.

Hi ha una compareixença d'un conseller, el conseller ens explica de forma genèrica el que té previst fer els propers quatre anys, aprofita la mitja part, se'n va a fer una roda de premsa fora i diu: «Cleries creu impossible aplicar la Llei de dependència per culpa del tripartit» –per no comentar la resta de coses que vostè declara. Aquí a dintre, absolutament res; vostè se'n va

fora, a la premsa, i detalla el que pensa fer amb la Llei de dependència. A vostè li sembla que això és normal? A vostè li sembla que és respecte a aquest Parlament que vostè faci declaracions sobre la Llei de dependència, un tema fonamental per a aquests propers quatre anys, i les faci aquí a fora, a la premsa, i no en el marc d'aquesta comissió? Li dic que francament no ho havia vist mai. I li puc ben assegurar que he vist moltes compareixences de consellers de diferents partits polítics. Mai, absolutament mai.

Doncs, la veritat, malaguanyades les paraules que he destinat en la primera intervenció a demanar-li a vostè que no posés el retrovisor, perquè la segona part de la intervenció l'ha destinat completament a posar el retrovisor. Però la pregunta continua sent a l'aire: i vostè, què pensa fer? Vostè què farà amb aquestes 24.104 persones de grau I, nivell 2? Els pensa incloure?

Li faig una proposta. Vostès no volen suprimir per a cinc-cents persones del país –cinc-cents persones, que aviat està dit– l'impost de successions i donacions. Sap quant paguen? Quatre-cents milions. Quant ens ha dit vostè que apostava en aquest grau? Quaranta-cinc milions. Doncs, miri, endarrereixi o supprimeixi aquesta mesura i inclogui-hi aquesta gent, aquestes 24.104 persones, tal com està previst en l'aplicació de la Llei de dependència. Faci això. Una primera mesura.

O una altra. El nou conseller d'Interior ens ha anunciat una altra mesura, que és la supressió del límit de vuitanta quilòmetres. Sap quant costa això? Sis milions d'euros a les arques públiques, 6 milions d'euros en època de crisi. Doncs, deixi de fer això, i també podem incloure més gent en el sistema català d'atenció a la dependència.

Ho reitero, senyor conseller: parli de futur i destini menys temps a mirar el retrovisor, perquè tots plegats, començant per la gent d'aquest país, que vostè en teoria s'estima, hi sortirem guanyant.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Jordi Cañas, del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidenta. *Conseller*, bueno, a mí no me ha contestado ninguna de mis preguntas, pero realmente me ha emocionado lo que he visto esta tarde. Yo es la primera vez que asisto a una comisión, como diputado novel, y sinceramente también le valoro profundamente su capacidad de innovar. Se la valoro porque está usted incorporando algo que es novedoso en el parlamentarismo mundial, que son, igual que el teletrabajo, las telecomisiones.

Yo tengo dos problemas: uno, que mi servicio de prensa no me ha enviado sus declaraciones, y el segundo es constatar que usted se suma, animoso, a esa forma de hacer política que su Gobierno ha instaurado, que es que no solo los ciudadanos, sino los representantes

políticos de los mismos, a los cuales ustedes deberían un respeto, se enteran de sus iniciativas de gobierno a través de los medios de comunicación. No siempre de todos, ¿eh?, especialmente el Grupo Godó, de los cuales ustedes son muy amigos.

Pero realmente es paradójico, es paradójico cómo nos hace usted venir aquí; se lo digo sinceramente. O ¿por qué no nos dice que nos pongamos rodeándole a usted en el intermedio de esta comisión?, porque a lo mejor nos hubiéramos enterado de más cosas. No lo sé, yo no tengo alma de periodista, pero todo se aprende, ¿eh? Estoy convencido de que, sin micrófonos, estamos más cerca de usted para escucharle.

Bueno, desgraciadamente no es una broma. Ustedes renuncian al parlamentarismo, les da pereza; yo creo que lo ven como un engorro. Se lo decía el otro día al señor Mas-Colell también, se lo digo a usted. Creo que es una forma de entender la democracia un poco sospechosa. Pero le voy a decir algo para finalizar, porque tenemos muy poco tiempo en esta segunda intervención: la importancia de ser una consonante.

Usted ha venido aquí a detallar un programa de un proyecto o unas intenciones de su consejería para los próximos cuatro años. Pero usted cree que ha venido aquí a decir, a *retallar*, a decir –no a detallar, sino a *retallar*–, a decirnos dónde van ustedes a *retallar*, porque lo saben. Fíjese usted si lo saben, que lo acaba de decir. Pues si usted lo ha dicho ahí fuera y ha dicho algo que no es cierto, porque está usted indicando dónde va usted a meter la tijera –usted o el señor Mas-Colell–, lo que no puede venir aquí es a decirnos que no lo sabe, porque aquí lo acaba usted de decir. (*Veus de fons*.) ¿Que no? ¿Qué ha anunciado usted aquí afuera? ¿No es recortar? ¿No es recortar un...? Algo que, como muy bien decía el compañero del Partido Popular, no es algo que ustedes nos den generosamente, es un derecho...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

Es un derecho. Recuérdele usted: gestionan derechos.

La presidenta

Moltes gràcies. Passo la paraula a la senyora Anna Figueras, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Anna Figueras i Ibàñez

Gràcies, presidenta. Senyor Miralles, això no és innovació, això és evidència. És la clara evidència del que l'anterior Govern va deixar com a herència. Mirin, avui ha quedat clar que aquells que han oblidat el passat recent –escolti'm, fa quaranta dies, quaranta i pocs que encara hi eren, i han estat en el Govern durant set anys– són els que han deixat un llegat en polítiques socials que precisament, segurament, no se'n senten massa satisfets. De fet, no he sentit a nin-

gú de vostès defensar obra de govern que vostès havien implementat. Aquells que avui l'acusen, conseller, d'inconcreció i d'inacció obliden que van basar la seva acció o actuació en polítiques socials, doncs, farcint-les de bones paraules, això sí, grans discursos, generant moltes falses promeses, però sobretot generant molta, molta frustració.

Senyor Bosch, és, de veritat, curiós que vostè parli de l'assistent personal, quan vostès no hi han cregut mai. És més, com a mínim, no l'atorgaven en cap dels casos necessaris.

Conseller, per acabar, celebrem que encari aquesta legislatura des del coneixement de la realitat, agafant, si m'ho permet, el toro per les banyes, explicant la realitat de la situació, perquè només partint d'aquesta realitat, d'aquesta herència, aquesta gran herència que vostè s'ha trobat, i gestionant-la diligentment i amb fermesa, podrà garantir el futur d'aquest gran pilar de l'estat del benestar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. L'honorable conseller disposa d'un temps de cinc minuts.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyor presidenta. Bé, nosaltres..., jo no he triat l'horari, a mi m'hauria agradat més venir a les quatre, però a mi m'han dit a les sis. O sigui, l'horari del Parlament no el marco jo, ni molt menys.

Nosaltres hem tingut un temps, jo portava les tres presentacions previstes, el temps ha donat per al que ha donat, he vist que quedava el temps just de la primera presentació, s'ha acabat allà, i dic: «Bé, després...» Si no hi haguessin hagut preguntes, no hauria parlat, però em sembla que era bo, aquestes dades, passar-les.

I els periodistes..., hem estat parlant..., jo el que he dit... –i els dic exactament el que he dit–, que nosaltres prioritzem totes les persones que estan pendents de gran dependència, de dependència severa, per davant dels de la moderada; que no ens posarem a atendre els de la dependència moderada fins que tinguem resolts aquesta xifra que els hem donat aquí. I em sembla que és ben normal, perquè és tot el que ens trobem, i són gent que estan en una situació molt més difícil. Per tant, nosaltres el que diem és *prioritzem* gran dependència i dependència severa. I aquesta és la nostra prioritat del moment. No diem que els altres no els farem.

I aleshores el que jo he dit, ho he dit aquí, dic: «El dia 6 de març...» –potser ho he dit de passada, no ho he dit potser amb prou contundència, el dia 6 de març–, «perdó, 3 de març, tinc una reunió amb la ministra, i vull parlar d'aquest tema del grau I nivell 2.» Perquè creiem que amb aquest finançament no el podem abordar, i em sembla que dir «volem plantar cara a Madrid.», és una manera de dir-ho, perquè el grau I nivell 2 tingui els recursos que necessitem

per fer-hi front; doncs, em sembla que és una posició ben normal.

I aleshores també vostès parlaven de drets i jo volia explicar –i ho he explicat–, i els hem donat els papers, el tema de famílies amb criatures i el tema de dependència, donant les xifres.

La comissió..., escolti, aquesta comissió va ser una iniciativa parlamentària del qui els està parlant, i per tant la convocarem. Però han de saber que nosaltres ens porten «apretant» molt amb les dades de la dependència, i al departament –ara poso el retrovisor– hi ha un sistema tan fantàstic d'informació que tenir les dades costa... Doncs, miri, ha costat tenir aquestes dades, ha costat moltíssim. I, si hi ha discrepància amb els dotze mesos..., escolti, són els tècnics de la casa els que ens han donat aquestes dades. Jo no les he fetes. Vull dir, per tant, escolti, si ens equivoquem amb els dotze mesos, sortiré i diré: «Està malament.» Jo amb el tinent d'alcalde de Barcelona vam tenir una primera reunió, vam dir que..., la directora general de l'ICASS s'ha anat reunint o s'ha de reunir un dia d'aquests, i tornarem a tenir una reunió. I jo no he dit res contra el consorci, ni contra ningú. Hem dit: «Hem de posar-nos, colze a colze, per treballar i solucionar..., els dotze, els deu?» A mi els tècnics de la casa em diuen dotze mesos.

Aleshores, el que lamento és l'horari. Jo no l'he posat i fins i tot amb la... –ara anava a dir «consellera», perquè encara tinc molt el costum–, amb la presidenta, doncs, li he dit: «Llàstima de no haver començat a les quatre.» Ho hem dit en arribar, no? Per tant, nosaltres el que ens agradaria, escolti, tota la tarda per parlar sense cap problema. Aleshores no hi hauria hagut aquest «encotillament» que m'he trobat, que després els dos powerpoints complementaris han quedat per després. I això, els demano disculpes perquè han quedat per després de la forma que ha anat tot plegat, però... (*Veus de fons.*)

Però el que crec és que jo sempre..., jo també porto set anys..., i sempre a la mitja part la persona que venia a comparèixer feia les declaracions...; sempre –sempre, sempre– a la mitja part hi havia les compareixences..., o abans ja es feien abans d'entrar. Vull dir, per tant..., i això, n'estàvem cansats de veure-ho i a vegades començar tard una compareixença per això. Jo no hi tinc res a dir, es feien les declaracions, escolti, és igual, que les faci ara, que les faci al mig, que les faci després.

Nosaltres el que hem dit –i ho torno a repetir, i que consti en el llibre d'actes, que hi constarà– és que nosaltres prioritzarem a l'hora de fer la solució. I vostè diu: «Com ho farà?» Ho explica el document, dic: «Els que tenen PIA i tal, així.» I és cert el que ha dit el senyor Rafa López, m'he posat una pressió molt forta amb el mes. Però, sap per què ho he fet? Perquè vostè recordarà una proposició que es va aprovar en aquest Parlament la legislatura passada que deia que en un mes després del PIA es faria, i que la vaig fer jo. I, per tant, vull intentar aconseguir aquella fita que em vaig proposar. També queda clar que no ho farem demà, vull dir que..., clar, en les properes set-

manes anem posant en marxa tot això, eh? Vull dir, per tant, jo els demano disculpes si hi ha hagut aquesta situació per la primera part i la segona part. Han vist que amb el temps he quedat quadriculat, però ha resultat que després, clar, ha quedat això fora i ha anat així.

I, per tant, jo crec..., i si aquesta part última ha distorsionat, jo el que sí que els vull demanar i els ho reitero, perquè a mi no em sap greu de dir-ho, els demano disculpes si això ha provocat aquest malentès. Però sàpiguen que em tenen a la seva disposició. Estem des del conjunt del departament convençuts que plegats podem fer bona feina. Hi haurà moments de discrepància, hi haurà moments de complicitat, però sempre amb tot el respecte per al que vostès representen com a diputats i diputades.

I, per part d'aquest conseller, tindran tot aquest respecte que no els ho he de dir, perquè ja és inherent al càrrec que vostès tenen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller.

Aixecaríem aquesta sessió. Gràcies per la seva compareixença a vostè i a totes les persones del seu equip, així com totes les entitats que ens acompanyen. Demanaria als portaveus de la comissió..., res, dos minuts per fixar calendari. Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts de nou del vespre i cinc minuts.